



# СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо  
про  
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 7, П'ЯТНИЦЯ, 13 ЛЮТОГО 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 7, FRIDAY, FEBRUARY 13, 2015

\$2.00

## ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

### Який мир нав'язують Україні?

Петро Часто

Коли преса повідомила, що 6 лютого Канцлер Німеччини Ангела Меркель і Президент Франції Франсуа Оланд привезуть до України „новий мирний плян“, не один, мабуть, українець подумав собі: чому до України? Миру треба вимагати не від України, котра тяжко терпить від війни, а від Росії, бо вона і тільки вона розпалила цю війну, божевільючи від страху і люті, що українців не вдається стримувати від їхнього власного шляху розвитку, не вдається повернути до стану імперської колонії, не вдається вирвати з їхніх сердець жагу до свободи.

Але коли наступного дня, 7 лютого, високі європейські візитери таки поїхали до Москви, до Путіна, не могло не виникнути не менш логічне запитання: нащо вони це роблять? Чому принижуються, чому запобігають перед Москвою? Чому готові вислухувати умови агресора, умови звіра, що вже запустив свої пазури в тіло жертви і тепер хоче лише такого „миру“, котрий дасть йому можливість роздери її?

У Києві і в Москві А. Меркель та Ф. Оланд мали п'ятигодинні розмови з українським і російським президентами – без преси і без оприлюднення хоч якихось результатів, однак, зміст перемовин можна досить точно визначити, склавши „пазли“ різних експертних відгуків та оцінок в суцільну картинку.

Напередодні приїзду до Києва Президент Ф. Оланд, як свідчить паризька газета „Фігаро“, заявив на прес-конференції, що Франція не бажає бачити Україну серед членів НАТО. Вже цим одним цим Париж схилився на бік Москви. Ще більше насторожила українців обіцянка Ф. Оланда „запропонувати новий плян розв'язання конфлікту, що базуватиметься на територіальній цілісності України“. Це дослівно збігається з заявою, того таки дня, Посла Росії в Парижі Олександра Орлова. Якого сенсу надає Москва поняттю „цілісності“, добре відомо: схід України у формі ворожих до українства і керованих з Кремля Донецької і Луганської „народних республік“ має залишатися у складі України, що передбачає її федералізацію. Це той бажаний для Путіна устрій, котрий може припинити рух України до Європейського союзу і НАТО, залишити її в трясині „позаблюковості“, тобто здати на ласку Москви.

„Французько-німецький плян врегулювання має забезпечити нейтралітет України і федеральне вирішення, що заморозить конфлікт на сході“, – відверто ствердила „Фігаро“.

Берлінська „Зюддойче Цайтунг“ припустила, що „новий плян“ передбачає поступки Києва перед донецькими сепаратистами, і хоч німецьке Міністерство закордонних справ негайно спростувало цю думку, в європейських політичних і аналітичних середовищах

(Закінчення на стор. 12)

## Відбулася зустріч Обами і Меркель

ВАШІНГТОН. – 9 лютого Президент Барак Обама привітав у Білому Домі Канцлера Німеччини Ангелу Меркель. Під час зустрічі провідники двох держав обговорювали аспекти збройного конфлікту на сході України і способи його вирішення.

Успіх міжнародних зусиль з мирного врегулювання кризи в Україні великою мірою залежатиме від того, чи ухвалить США рішення почати постачання зброї українському війську. Поки воно мужньо відбиває атаки проросійських сепаратистів, керівники Росії, України, Франції та Німеччини обговорили по телефону французько-німецький мирний плян, згідно з яким під час засідання Контактної групи в Мінську 11 лютого буде досягнуто відновлення укладеного у вересні минулого року перемир'я, яке від самого початку порушувалося, а в останні тижні сторони практично повністю відмовилися його виконувати.

Виступаючи на Міжнародній конференції з проблем безпеки в Мюнхені 7 лютого, Державний секретар США Джон Керрі заявив, що Сполучені Штати і їхні союзники об'єднали зусилля, щоб підтримати Україну: „Ми маємо намір разом підтримувати Україну, керуючись загальним розумінням того, що кордони держав не повинні, не можуть, і не будуть змінюватися за допомогою сили. Ні в Європі, ні де-небудь“.

Дж. Керрі не погодився з тим, що між Сполученими Штатами і їхніми європейськими союзниками намітилися розбіжності в тому, що стосується подальших дій щодо України. „Я постійно чую, що нас намагаються розколоти, – сказав він. – Ми єдині, ми тісно взаємодіємо. Всі ми згодні з тим, що цю проблему не вирішити військовим шляхом. Ми об'єднали наші дипломатичні зусилля. Але чим довше це триває, тим довше ми уникаємо прийняття рішень, тим більш необхід-



Президент Барак Обама і Канцлер Німеччини Ангела Меркель у Білому Домі. (Фото: Pete Souza / White House)

ним буде змусити Росію і тих, через кого вона діє, заплатити високу ціну за ці дії“.

(Закінчення на стор. 8)

## Сенатори закликали Обаму і НАТО надати Україні летальну зброю

ВАШІНГТОН. – 15 американських сенаторів, що представляють обидві політичні партії, закликали Президента Барака Обаму і НАТО розширити військову допомогу Україні, включивши в неї летальну зброю.

На їхню думку, це необхідно, оскільки стримати Росію можна лише протиставивши їй „переконливий опір“.

„Нехтування Росією встановленими міжнародними нормами – це пряма загроза європейській системі безпеки, яка існує вже кілька десятиліть, а також демократичним прагненням українського народу. Не можна дозволити їй досягти успіху“, – вказують сенатори в листі до Президента, написаному з ініціативи республіканця Роба Портмана з Огайо і демократа Річарда Дурбіна з Іліной.

„Ми вважаємо, що прийшов час збільшити військову допомогу Україні і закликаємо США і НАТО діяти швидко“, – пишуть законодавці. Вони відзначають, що, незважаючи на запровадження американських та європейських санкцій і посилення міжнародної ізоляції, Прези-

дент Росії Володимир Путін готовий „поставити на карту економіку і позиції своєї країни у світі“ заради продовження військового вторгнення на територію іншої країни.

„Його готовність піти на настільки егоїстичний крок ціною свобод, устремління і талантів російського народу лише підсилює трагічність ситуації, – йдеться далі у листі. – Такого небезпечного міжнародного забіяку можна заспокоїти, тільки протиставивши йому переконливий опір“.

Сенатори вказали, що, працюючи разом з союзниками з НАТО, США повинні реалізовувати комплексну стратегію підтримки України, стримування російської агресії та сприяння стабільності в регіоні.

„На жаль, тільки санкціями стримати Путіна, ймовірно, не вдасться, – підкреслюють сенатори. – Україні потрібні негайні постачання ефективного оборонного військового обладнання та фінансова допомога, щоб перешко-

(Закінчення на стор. 15)

## УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

### ■ Савченко голодуватиме до смерти

МОСКВА. – 10 лютого народний депутат Надія Савченко заявила, що продовжить голодування до повернення в Україну або до смерти в Росії. Про це вона сказала в Басманному суді Москви після оголошення вимоги слідства і прокуратури продовжити строк її затримання. Н. Савченко була викрадена бойовиками на Донбасі влітку 2014 року, потім її перевезли до Росії, де звинуватили в причетності до загибелі російських журналістів та незаконному перетині кордону. Суд Москви продовжив до 13 травня термін її утримання під вартою. (УНІАН)

### ■ Зустрілися Клімкін і Кері

КИЇВ. – Міністер закордонних справ України Павло Клімкін зустрівся 5 лютого з Державним секретарем США Джоном Кері. Основну увагу під час зустрічі вони приділили обговоренню поточної ситуації в Україні та пошуку можливих шляхів врегулювання кризи на Донбасі. Візита Дж. Кері до України стала черговим свідченням стратегічного партнерства між обома країнами та готовності США і надалі докладати зусиль для допомоги Україні та відновлення її територіальної цілісності. (Прес-центр МЗС)

### ■ Терористи обстріляли Краматорськ

КРАМАТОРСЬК, Донецька область. – 10 лютого у результаті обстрілу міста загинули сім мирних жителів, ще 16, зокрема двоє дітей, отримали поранення, повідомили у Донецькій обласній адміністрації. На лівобережжі поранені 10 військовослужбовців. З системи реактивного вогню „Торнадо“ було завдано удару касетними набоями по головному штабу антитерористичної операції та житлових кварталах Краматорська. Водночас радник Президента Юрій Бірюков повідомив, що від обстрілу загинули двоє військових. (Радіо „Свобода“, „День“)

### ■ Гвардія розгорнула наступ

МАРІЮПОЛЬ. – 10 лютого підрозділи Національної гвардії України прорвали оборону ворога і розгорнули наступ на Маріупольському напрямку, інформує прес-служба Ради національної безпеки і оборони (РНБО) України. Секретар РНБО Олександр Турчинов координує діяльність військових і представників силового блоку. Полк Національної гвардії „Азов“ звільнив декілька сіл на північний схід від Маріуполя. Речник українського війська Андрій Стельмах повідомив, що за добу загинули сім українських військових, 23 були поранені. (Радіо „Свобода“)

### ■ Прокурори розслідують дезертирство

КИЇВ. – Військова прокуратура проводить розслідування майже 2,000 випадків дезертирства, що стосуються 10,266 військових, зокрема близько 5,000 військових, які дезертирували, не вийшовши з окупованого Росією Криму. Про це розповів 10 лютого головний військовий прокурор Анатолій Матіос. Загалом слідчі військових прокуратур розглядають 5,870 кримінальних проваджень про злочини, які вчинили 16,598 військовослужбовців, зокрема факти непокори командуванню, самовільне залишення служби, дезертирство, ухилення від військової служби, самокалічення. („Українська правда“)

### ■ Не буде газети в Криму

КИЇВ. – Єдина газета українською мовою в Криму „Кримська світлиця“ буде доступна лише в електронному вигляді, повідомив 10 лютого генеральний директор Національного газетно-журнального видавництва Роман Ратушний. Проблема у тому, що немає можливості завозити газету на окуповану територію. 31 січня „влада“ Криму зажадала перереєстрації усіх засобів масової інформації, а „Кримсоюздрук“ відмовився поширювати газету. „Якщо хтось спонзоруватиме видання, то чому не друкувати? Але як завозити її на півострів? Це питання дуже болюче. Редакція у Симферополі. Ми пропонували головному редактору перемістити редакцію у Херсонську чи Миколаївську області, але він відмовився“, – сказав Р. Ратушний. На 2015 рік „Кримська світлиця“ має понад 200 передплатників. (Радіо „Свобода“)

## НА ТЕМИ ДНЯ

# Дипломатична перемога України у ПАРЕ



Зустріч Президента України Петра Порошенка 3 лютого з українською делегацією в Парламентській асамблеї Ради Європи. (Фото: Прес-служба Президента України)

### Левко Хмельковський

28 січня цього року Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЕ) ухвалила резолюцію, у якій міститься пункт з вимогою звільнити депутата Верховної Ради, члена української делегації в ПАРЕ Надію Савченко впродовж 24 годин та передати її Україні чи третій стороні. За резолюцію в цілому проголосували 160 депутатів ПАРЕ, проти були 42, утрималися 11 депутатів. За поправку до резолюції про передання Н. Савченко третій стороні проголосував 171 делегат, за поправку про 24 години проголосували 173 делегати.

До резолюції про повноваження російської делегації в ПАРЕ були запропоновані поправки, що передбачають не лише звільнення Н. Савченко, а й негайне звільнення Криму і відновлення його статусу як української території. Росія має звільнити всіх полонених і заручників, які незаконно перебувають на території Росії, повернути Україні контроль за всім українським кордоном.

Уже не вперше ПАРЕ звернулася до взаємин між Росією та Україною. 9 квітня 2014 року ПАРЕ прийняла резолюцію з засудженням дій Росії в Криму і критикою російських пропозицій щодо федералізації України. ПАРЕ закликала Росію до негайного виведення російських військ з Криму. У ПАРЕ також ухвалили рішення з приводу кримсько-

го референдуму, який названий таким, що суперечить як кримській, так і українській Конституції. Результати голосування в Криму і приєднання півострова до Росії було оголошено такими, що не мають юридичної сили і не визнані Радою Європи. Дії Росії названі агресією проти України.

10 квітня 2014 року ПАРЕ прийняла резолюцію, згідно з якою делегація Російської Федерації, за прийняття Криму до складу Росії, позбавлена права голосу в ПАРЕ і виключена з усіх керівних органів і права брати участь в місіях спостерегачів ПАРЕ до кінця року. Пропозиція про заморожування членства Росії в ПАРЕ, висунута британцем Робертом Волтером, не пройшла.

28 січня делегація Росії висунула ультиматум – або Росії повертають право голосу, або вона припиняє роботу. Оскільки Н. Савченко так і не випустили, то права голосу Росії не повернули, в результаті Росія припинила свою участь в ПАРЕ до кінця року. Керівник делегації Росії, голова комітету Державної думи у закордонних справах Олексій Пушков після голосування щодо резолюції, яка позбавила депутатів Росії права голосу у ПАРЕ, заявив: „Ми залишимо асамблею. Ми також припиняємо будь-які офіційні контакти з асамблеєю. За таких умов не доводиться говорити про будь-

(Закінчення на стор. 4)

## Колишні президенти обороняють свободу слова

КИЇВ. – Колишні президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма і Віктор Ющенко застерegli народних депутатів від прийняття законопроектів, що обмежують свободу слова.

Про це йдеться в їх спільному відкритому листі, датованому днем 3 лютого.

„Ми застерігаємо український парламент від необдуманих кроків. Відхід від європейського шляху розвитку, на який стала Україна, загрожує втратою демократичних засад і різким розворотом у бік диктатури, тоталітаризму, від якої наша країна вдосталь натерпілася“, – заявили автори листа.

На думку колишніх президентів, „найкращою відповіддю України на чужу пропаганду може стати не скалькований російський закон і псевдорадянська цензура, а лише чесна, відкрита та демократична позиція, яка базується на гласності і свободі слова“.

Президенти відзначили, що зараз Україна стоїть перед історичними викликами, а „ключовою умовою проведення реформ є гласність, відкритість та підконтрольність дій влади суспільству“.

„У той же час, сьогодні на розгляд Верховної Ради запропоновані законопроекти, прийняття яких може нівелювати цей важливий чинник демократії. Депутати від коаліції пропонують закріпити за державним апаратом потужний інструмент впливу на медіа, перевести на

нього функції суду“, – наголошується у відкритому листі.

„За час незалежності українські засоби масової інформації вже не раз долали різні обмеження свободи слова. Правда, це вирішувалося шляхом порушень законів з акцентом на доцільність. А тепер хочуть їх узаконити, що значить вимагати від чиновників діяти за законом“, – заявили президенти.

При цьому вони „поділяють тривогу народних обранців від наслідків інформаційної війни, яку веде Росія проти України“, але не поділяють адміністративних методів впливу на вітчизняні засоби масової інформації, „тому що це не принесе успіхів“.

Як відомо, 30 січня депутат від „Народного фронту“ Вікторія Сумар повторно внесла до Верховної Ради законопроект про посилення відповідальності ЗМІ та посилення застосовуваних до них покарань.

Цей документ вже був зареєстрований 23 січня, але 27 січня парламент відмовився внести його до порядку денного.

За порушення низки норм Національна рада з телебачення і радіомовлення зможе карати ЗМІ і подавати в суд про тимчасове позбавлення їх ліцензії.

(„Українська правда“, 3 лютого)

## ТОЧКА ЗОРУ

# Україна не може бути мостом між двома системами

Євген Марчук

Україна підійшла до критичної межі свого майбутнього існування. Я це підкреслюю, бо знаю військовий стан не тільки на Донбасі, а в цілому в Україні, і головним чином з огляду на те, що робила Росія до початку агресії проти України і що робить сьогодні. Думаю, нині для багатьох вже не потрібні розвідувальні дані, щоб зрозуміти, що плянує Росія на майбутнє, оскільки вона багато чого вже не приховує.

Більше того: підписана в грудні минулого року Президентом Росії Володимиром Путіним нова воєнна доктрина Російської Федерації оголила все. Там вже немає жодних таємниць. На 19 сторінках цієї доктрини Росія розкрила технологію, яку вона по суті вже використала в агресії проти України у 2014 році. Перед українською владою у зв'язку з цим виникає дуже багато непростих завдань. Але так само багато завдань постає і перед нашим суспільством, громадянами України всіх національностей.

Українська держава, якщо глянути на карту, знаходиться між двома військово-політичними бльоками. Всі наші сусіди на заході – члени НАТО. Я не включаю до них Молдову. Вона південніше. Але й вона – не в євроатлантичній, а в європейській інтеграції – нас випередил

ла. З іншої сторони, з півночі і сходу, другий бльок – Організація договору з колективної безпеки (ОДКБ) на чолі з Росією. Україна знаходиться між двома найпотужнішими у світі військово-політичними системами, які перебувають не тільки в конкурентному, а й протиборчому стані. І тому залишатися далі Україні посередині між цими двома гігантськими бльоками і при цьому бути, як дехто каже, мостом між ними, неможливо. Уже хоча б тому, що на мосту люди не живуть, по ньому ходять всі, хто хоче, куди і як хоче.

Отже, Україна постола перед тяжким вибором. Але цей вибір необхідно зробити. Я приведу кілька слів з базового документу НАТО, свого роду конституції альянсу. Цитую для того, щоб розвіяти страхи, які сіє пропагандистська, політична, дипломатична машина Росії. Страхи про те, що НАТО – це кошмар. Приводжу цитату з Вашингтонського договору, з якого почалася система безпеки НАТО: „Країна-претендент має відповідати базовим принципам Вашингтонського договору. Від країни-претендента вимагається:

- вирішувати міжнародні суперечки мирним шляхом;

(Закінчення на стор. 12)

## ДУМКА ВЧЕНИХ

# Історією не можна маніпулювати

**27 січня засоби масової інформації в Україні оприлюднили Звернення великої групи українських науковців до Президента України, Прем'єр-міністра і Голови Верховної Ради з приводу тривожних тенденцій у діяльності вищої освіти в країні. Пропонуємо текст цього Звернення нашим читачам.**

Наше звернення викликане загрозою очікуваних змін в організації навчального процесу та його змістовного наповнення в ході втілення нового закону про вищу освіту. Вони, на наш погляд, можуть заподіяти серйозної шкоди національно-патріотичному вихованню молоді та становленню соціальної компетентності фахівців. Мова йде про так звані „нові підходи“ до викладання базових гуманітарних та суспільних дисциплін. Особливо небезпечним є намагання вивести за межі державного стандарту вищої освіти викладання у вищих навчальних закладах ключових дисциплін – „Історія України“ та „Історія української культури“.

На наш погляд, це поглибить низку соціально-економічних і політичних проблем, які вирішує сьогодні наша держава в умовах російської анексії Криму і війни на Донбасі. Ці проблеми мають своє коріння в історичному минулому і можуть бути осмисленими лише на основі знання національної історії. Тому без ефективного вивчення та ґрунтового знання власної історії, що є одним з найважливіших засобів консолідації українського суспільства, навряд чи можна досягнути піднесення національної свідомості і суттєвих зрушень у його реформуванні та оновленні.

На превеликий жаль, за роки відновленої незалежності Української держави викладання історичних дисциплін, зокрема історії України, не набуло стабільності, і це має прикрі наслідки. Якщо на неісторичних факультетах вищих навчальних закладів на початку 1990-их років курс історії України читався в обсязі 144 аудиторних годин, то сьогодні у низці університетів та інститутів під різними приводами він обмежений лише 36 годинами. У 2009 році широкий загал був шокований несподіваною спробою тодішнього Міністра освіти Івана Вакарчука взагалі ліквідувати викладання історії України як окремої навчальної дисципліни у вищих навчальних закладах. На щастя, зусиллями громадськості і викладацької спільноти тоді цей небезпечний намір був зупинений виданням ним наказу ч. 642 від 9 липня 2009 року, яким встановлювався перелік нормативних дисциплін гуманітарної ділянки та їх обсяги. До цього переліку увійшла й історія України.

Але нігілістичне ставлення до її викладання не припинилося, і дисципліна зазнає подальших руйнацій внаслідок ліквідування катедр, дальшого скорочення аудиторних годин на вивчення, невинновданого збільшення кількості студентів у лекційних потоках, зменшення або й вилучення семінарських занять та іншого. Скорочення годин з курсу історії України спостерігається і на історичних факультетах університетів.

У цьому контексті, очевидно, можна розглядати і наказ Міністра освіти і науки України від 25 листопада 2014 року про скасування згаданого вище наказу ч. 642. Отже, викладання історії України і історії української культури як нормативних дисциплін знову опинилося під загрозою і в зв'язку з розширенням автономії університетів та факультетів може потрапити фактично у повну залежність від суб'єктивістського ставлення до цієї дисципліни з боку їх керівництва.

Здійснення цього проекту може стати безпрецедентним руйнівним чинником викладання історії України, історії української культури та інших гуманітарних і соціально-політичних дисциплін, вкрай важливих для виховання студентів, розвитку духовності українського громадянства і утвердження національної ідентичності. З прикрістю доводиться констатувати: те, що побоявся зробити міністер-регіонал і українофоб Дмитро Табачник, нині певні сили намагаються зробити руками учасника Майдану і Революції гідності міністра-демократа Сергія Квіта, і робиться це в умовах, коли Україна зазнає воєнної агресії з боку Росії, її потужної ідеологічної й інформаційної експансії. Сьогодні Українська держава, як ніколи раніше, потребує високого рівня консолідації, єдності, національно-державницької свідомості, патріотизму, належної ідейної зброї і готовності дати адекватну відсіч ворогові.

За таких умов сама ідея відмовитися від вивчення історії України, історії української культури слід розглядати як злочин проти держави. Викладання „Історії України“ та „Історії української культури“ у вищій школі потребує

(Закінчення на стор. 11)

## УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

### Змінили Генерального прокурора

КИЇВ. – Верховна Рада 10 лютого дала згоду на звільнення Віталія Яреми з посади Генерального прокурора України. За це рішення проголосувало 291 з 373 народних депутатів, зареєстрованих в сесійній залі. Не голосувала в повному складі фракція партії „Опозиційний блок“. Верховна Рада погодилася на призначення Віктора Шокіна на посаду Генерального прокурора України. За це рішення проголосували 318 з 382 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі. В. Шокін 26 червня 2014 року був призначений заступником Генерального прокурора України і начальником Головного управління наглядом у кримінальному провадженні. Президент Петро Порошенко заявив В. Яреми про відставку назвав ознакою формування нової політичної культури в країні. „Цей вчинок заслуговує на повагу“, – сказав П. Порошенко. („Українська правда“, УНІАН)

### Суд відпустив агентів

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко під час промови у Верховній Раді повідомив про розкриття Службою безпеки України мережі агентів спецслужби сусідньої держави, яка називалася „Батальйонне братство“. 9 лютого суд відпустив їх на волю. „Миритися з цим не можу ні я, ні більшість у цій залі“, – сказав Президент. Служба безпеки України затримала ще чотирьох інформаторів терористичної організації „ДНР“, зокрема біля Слов'янська, у Маріуполі та Красноармійську. Агенти передавали терористам дані про переміщення та чисельний склад українських військових, коригували вогонь артилерії по населених пунктах, перевозили гроші для терористів. („Українська правда“)

### Різке падіння гривні

КИЇВ. – „Різке падіння гривні щодо долара після відмови Національного банку України від індикативного курсу є природною реакцією ринку на перехід до вільного курсоутворення“, – наголосила 10 лютого голова Національного банку України Валерія Гонтарева під час щотижневої наради з банкірами. Вона зазначила, що банк не відмовляється від можливості впливати на ринок за допомогою адміністративних важелів і може повернутися до них у будь-який момент, якщо для цього будуть передумови. Офіційний курс гривні 10 лютого становив 24.84 грн. за 1 дол. („Укрінформ“)

### Росіяни стали на захист України

НЮ-ЙОРК. – Американці російського походження виступили на підтримку України об'єднавшись у спільноту „Russian Americans in Support of Ukraine“. На сторінці спільноти у соціальній мережі „Facebook“ 10 лютого було повідомлено, що громада підтримує боротьбу українського народу за життя, свободу і прагнення до щастя та виступає проти Володимира Путіна і його режиму. Спільнота має вже близько 800 прихильників. Перший захід протесту активісти запланували на 1 березня під стінами Генерального консульства Росії у Нью-Йорку. („Укрінформ“)

### Заарештували провокатора

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Міський суд 8 лютого прийняв ухвалу про тимчасовий арешт Руслана Коцаби, якого Служба безпеки України звинувачує у державній зраді та перешкоджанні Збройним силам України. В період з 23 до 25 січня Р. Коцаба, за обіцяну винагороду, отримав від російського телеканалу „НТВ“ завдання підготувати репортажі щодо протестних акцій з приводу мобілізації на території Івано-Франківської області. 1 лютого Р. Коцаба у селах Коршів та Черемхів намагався у присутності представника телеканалу держави-агресора отримати у місцевих жителів інтерв'ю провокаційного характеру, пов'язаного з мобілізаційною кампанією в Україні. Відеозвернення Р. Коцаби до Президента України „Я проти мобілізації“ використовували в інформаційних програмах Росії. Р. Коцаба заявив, що він краще відсидить у в'язниці, ніж буде мобілізований на схід України. („Укрінформ“)

## АМЕРИКА І СВІТ

### ■ В Україні Грузія не повториться

ВАШІНГТОН. – Радник з національної безпеки Сюзан Райс заявила 6 лютого, що США разом з європейськими союзниками створили світову коаліцію партнерів, щоб змусити Росію платити високу політичну й економічну ціну через її агресію проти України – на відміну від вторгнення до Грузії, що минулося для Москви безкарно. „Агресія Росії проти України – це мерзенний і смертоносний виклик утвердженню міжнародному праву й нормам“, – наголосила С. Райс, виступаючи в дослідницькому Інституті Брукінгса. (Радіо „Свобода“)

### ■ Байден: Росія мусить вийти з України

МЮНХЕН. – Під час 51-ої конференції з питань безпеки віце-президент США Джозеф Байден заявив, що Росію слід оцінювати „за ділами, а не за словами“, і запевнив, що поки Україна буде розвиватися європейським курсом, міжнародне співтовариство буде застосовувати санкції до Росії за порушення базових європейських норм права щодо України. „Росія спробувала заблокувати підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС. Це угода, яка окреслює європейське майбутнє для України, і Росія повинна розуміти, що міжнародне співтовариство буде продовжувати практику санкцій за порушення базових європейських норм“, – сказав Дж. Байден. Водночас він зазначив, що метою США не є „розвалити російську економіку. Президент Путін повинен зробити простий вибір – вийти з України або стати перед обличчям ізоляції та економічних збитків в самій Росії“. („Голос Америки“)

### ■ Україна може дістати зброю від США

МЮНХЕН. – Виступаючи 7 лютого на пресконференції в рамках 51-ої конференції з питань безпеки, Головнокомандуючий угрупованням військ НАТО в Європі Філіп Бридлав назвав пропозиції Президента Росії Володимира Путіна щодо врегулювання збройного конфлікту в Україні „повністю неприйнятними“. Водночас Ф. Бридлав заявив, що США не виключають постачання зброї Україні, однак, не будуть брати участі в наземній операції в зоні конфлікту. Проти постачання зброї Україні виступають Німеччина, Франція і Угорщина. Литва та Естонія закликають до негайного постачання зброї українському війську. (Українські національні новини)

### ■ Розбіжності між союзниками немає

ВАШІНГТОН. – 9 лютого американську столицю відвідала Канцлер Німеччини Ангела Меркель, щоб „продовжити консультації з українського питання“. Напередодні повідомляючи про це, представник Державного департаменту Джен Псакі запевнила, що розбіжностей між Вашингтоном і його європейськими союзниками в поглядах на події на Україні немає. Мова йде про прагнення й надалі виробляти спільну позицію. Так було в питанні про санкції відносно Росії, так відбувається і в питаннях про те, яку допомогу надати Україні, як домогтися дипломатичного вирішення, зазначила Псакі. Вона не виключила, що Україні може бути надана зброя для захисту, але підкреслила, що ніхто не прагне до військового вирішення ситуації в Україні і не хоче спровокувати війну з Росією. „Наша мета – змінити поведінку Росії“, – заявила Дж. Псакі. (Радіо „Свобода“)

### ■ Греція на порозі нової політики

АТЕНИ. – Виступаючи в парламенті 9 лютого, новий Прем'єр-міністр Греції Алексіс Ципрас офіційно повідомив, що його уряд відмовляється від програми міжнародної фінансової допомоги. „Нам потрібні переговори з нашими партнерами, котрі не звинувачують грецьку економіку і суспільство в нескінченній рецесії“, – сказав А. Ципрас. Він пообіцяв здійснити суттєві соціальні реформи і довести мінімальну місячну платню з нинішніх 550 євро до 750 євро на початку 2016 року, а також відновити неоподатковуваний мінімум заробітної платні, припинити приватизацію об'єктів інфраструктури, хоч ці кроки суперечать чинній економічній програмі, схваленій кредиторами. А. Ципрас також далі вимагатиме репарації від Німеччини за заподіяний Греції збиток за часів Третього райху. („Кореспондент“)

## У Мінську відбуваються нові переговори щодо Донбасу

МІНСЬК. – 10 лютого в столиці Білорусії почалися переговори учасників Тресторонньої контактної групи щодо врегулювання ситуації на сході України. Від України у них брав участь колишній Президент України Леонід Кучма, від Росії – російський Посол Росії в Києві Михайло Зурабов, від Організації безпеки і співробітництва в Європі – Гайді Тальявіні, від Донецької і Луганської „народних республік“ – Денис Пушилін і Владислав Дейнего.

Невідомо, кого представляв на цих переговорах голова проросійської партії „Український вибір“ Віктор Медведчук, однак, кореспондент Радіо „Свобода“ бачив, що В. Медведчук приїхав до Мінська в одному авті в російським Послом М. Зурабовим.

Переговори тривали майже дві години, ніякого спільного документу вони після себе не залишили. Д. Пушилін і В. Дейнего в розмові з журналістами повідомили, що представили для учасників зустрічі „Проект протоколу про військове та політичне врегулювання ситуації на Донбасі“.

Наступного дня, 11 лютого, в Мінську почалися переговори в так званому „нормандському форматі“ – з участю Канцлера Німеччини Ангели Меркель, Президента Франції Франсуа Оланда, Президента України Петра Порошенка і Президента Росії Володимира Путіна.

Вранці того дня, 11 лютого, на розширеному засіданні українського уряду, Президент П. Порошенко запевнив, що Україна і Європейський союз виступлять на мінській зустрічі з єдиною позицією, яка полягає в тому, що припинення вогню на сході країни має статися без будь-яких попередніх умов та вимог.

„Ми хочемо відновлення порядку, ми хочемо зупинити агресію, ми хочемо, щоб війська загарбника покинули територію України“, – ска-



Президент України Петро Порошенко прибув до Мінська на переговори. (Фото: Микола Лазаренко / УНІАН)

зав П. Порошенко. У тому випадку, коли ескалація збройних дій на Донбасі не припиниться, українська влада готова до запровадження воєнного стану в усій країні, – повідомив Президент України.

Плян мирного врегулювання, з яким виступають Франція і Німеччина, був підготовлений на початку лютого. 6 лютого Канцлер Німеччини А. Меркель та Президент Франції Ф. Оланд надали його П. Порошенкові, а 7 лютого – Володимирові Путінові.

До зустрічі в Мінську план не розголошувався, але деякі його деталі відомі. Йдеться про створення 50- або 70-кілометрової демілітаризованої зони вздовж нинішньої лінії фронту (а не тієї, що згадується в Мінських угодах).

Мирний план А. Меркель і Ф. Оланда допускає також надання широкої автономії Донецькій і Луганській областям України.

(„Голос Америки“, Бі-Бі-Сі, 11 лютого)

Докладнішу інформацію з приводу переговорів у Мінську 11 лютого подамо в наступному числі „Свободи“.

## Дипломатична перемога...

(Закінчення зі стор. 2)

які візити представників ПАРЕ чи про контакти представників ПАРЕ з пані Савченко“. Він таких повідомив, що Москва всерйоз розглядає можливість виходу з Ради Європи, тобто припинення участі в Європейській конвенції з прав людини. Якщо це станеться, люди в Росії втратять навіть надію за захист своїх людських прав поза межами своєї держави.

Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЕ) – один з двох головних статутних органів Ради Європи – консультативний орган, що складається з представників парламентів всіх держав-членів. ПАРЕ є найстарішим у Європі органом міжпарламентської співпраці. До складу делегації України у ПАРЕ входять Володимир Ар'єв – голова, Юлія Львовичкіна – перший заступник, заступники Георгій Логвинський, Сергій Соболев, члени Віктор Вовк, І. Геращенко, Олексій Гончаренко, Мустафа Джемільєв, Леонід Ємець, Сергій Лабазюк, Надія Савченко, Олена Сотник, заступники членів Борислав Береза, Олександр Біловол, Сергій Власенко, Владислав Голуб, Ігор Гузь, Світлана Заліщук, Марія Іонова, Сергій Кіраль, Андрій Лозовий, Андрій Лопушанський, Павло Унгурян, Дмитро Шпенюв, Андрій Корнійчук – секретар, Богдан Криловецький – заступник секретаря.

За словами українських депутатів, тільки завдяки їх злагодженій роботі з відстоювання українських інтересів довелось переконати депутатів ПАРЕ прийняти рішення про позбавлення росіян права голосу. Членка делегації, народний депутат І. Геращенко розповіла: „В Брюсселі українська делегація в ПАРЕ зустрілася 3 лютого з Президентом України Петром Порошенком. Говорили, що треба активізувати наші спільні зусилля проти російської пропаганди і брехні у світі, про важливість говорити наззовні в один голос, бути єдиною командою, про активізацію діалогу з національними парламентами країн-членів ПАРЕ, адже нам потрібно більше друзів по всьому світу. Говорили

про Надію Савченко про кроки, які маємо разом зробити, аби вона таки вийшла на волю з російської тюрми. Усі – навіть найдосвідченіші депутати – відзначили, що на їх пам'яті це перша подібна зустріч, коли Президент зустрічається з парламентською делегацією в ПАРЕ. Наші зусилля варто координувати, аби бути єдиними в боротьбі проти спільного ворога і агресора“.

Президент України привітав парламентарів з важливою парламентською і дипломатичною перемогою в ПАРЕ на користь України, подякував їм за ефективну роботу під час січневої сесії ПАРЕ, повідомила 3 лютого прес-служба провідника держави. „Ніколи раніше українська делегація не демонструвала такої єдності. Коли ми разом – у нас все виходить“, – наголосив Президент.

В. Ар'єв подякував Президенту та Міністерству закордонних справ за щоденну підтримку делегації у роботі зимової сесії ПАРЕ та наголосив, що пишається можливістю працювати в такій команді однодумців, якими виявила себе українська делегація в ПАРЕ. „Попри шалений інформаційний тиск з боку країни-агресора, яка використовує усі спроби перешкодити прийняттю резолюції щодо України, нам вдалося досягти дуже важливого і позитивного для нашої країни результату“, – наголосив В. Ар'єв.

Члени делегації поінформували Президента про подальші кроки щодо налагодження міжпарламентської взаємодії з країнами-членами Ради Європи в рамках Моніторингового комітету ПАРЕ, підготування до квітневої сесії, моніторингу виконання рішень ПАРЕ щодо України.

У Росії поразку в ПАРЕ сприйняли по-різному. Коли в ПАРЕ почалося голосування за поправки, члени російської делегації обурились, що системи голосування у них не діють. Голова ПАРЕ Ан Барсер нагадала їм, що вони ж позбавлені права голосу. Тоді О. Пушков заявив: „Нехай працюють без нас!“. Однак, у Москві збагнули, що без Європи Росії буде сутужно. Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров 4 лютого вирушив на схід у пошуках нових союзників, передовсім в Китаї та Індії. Москва гарячково шукає підтримки.

## ДОЛЯ РЕФОРМ

# Чи перейме Україна досвід Бальцеровича?

Жанна Безп'ятчук

Звістка про те, що Петро Порошенко запрошив архітектора польських реформ Лешека Бальцеровича до команди українських реформаторів, у мене особисто викликає і надію, і водночас скепсис. У цій справі від піару й блефу до реальної і дієвої участі легендарного реформатора в українських перетвореннях – один крок, точніше кілька кроків. І їх метафорично можна описати за допомогою образу Орвелівської фарми. Його „шокова терапія“ не лише створила умови для бізнесу, стабілізувала польський злотий, запустила повноцінний валютний ринок і, зрештою, перевела економіку з квазі-командних рейок на ринкові, але й вибила з-під економічної системи основу для масштабної узаконеної корупції. І саме завдяки останньому в Польщі не виникла олігархія.

Л. Бальцерович почав не зі створення Антикорупційного бюро, не з кримінальних переслідувань, навіть не з реформи правоохоронних органів, а зі скасування бюджетних субсидій.

Уявіть собі, що собою становила польська економіка станом на 1988 рік. З одного боку, за кілька попередніх років почала формуватися кляса дрібних і середніх приватних підприємців. З іншого боку, величезний комплекс інертних, за ринковими стандартами абсолютно неефективних, обсаджених боргами і, як наслідок, повністю залежних від бюджетних субсидій державних шахт, фабрик, комбінатів, заводів. Але принциповим моментом у цій зажерливій гідри, що головним своїм завданням бачила висмоктання бюджетних грошей, була гарантія „годовниць“ для топ-менеджменту. За сотнями менеджерів державних підприємств, які годувалися звідти, стояли тисячі, десятки тисяч тих, хто, своєю чергою, працював на ці „годовниці“ і кому перепали якісь крихти з масних наїдків для „топів“: низькі, але стабільні платні, непогано оплачувані відпустки, доплати за шкідливість виробництва, путівки в санаторії, профілакторії тощо.

І раптом приходить якийсь зарозумілий, мало кому відомий викладач економіки на прізвище Бальцерович і знищує всю цю систему. Вдягнувши білі рукавички терапевта-стратега, він просто перед очима ошелешеної, шокованої і розгубленої всієї цієї ситої Орвелівської фарми починає з-під носа її мешканців бадьоро й граціозно забирати „годовниці“ й скидати їх на купу, наспівуючи при цьому щось на кшталт „Czy te oszy mogą kłamać“ („Чи ті очі можуть брехати?“). Потім він взяв і підпалив усе це звалище. І воно згоріло навки-вічні.

Після цього його зненавиділа мало не вся Польща. Багато хто ненавидить досі й передає цю ненависть своїм дітям. „Пихатий розумник“ – найдоброзичливіша характеристика Л. Бальцеровича, яку мені доводилося чути від молодих поляків. Вони сидять у нових світлих офісах бізнесових хмаросягів на Єрусалимській алеї у Варшаві. Вони не можуть собі уявити, що таке повістка з військкомату на війну, яка стала можливою, зокрема, і з вини олігархів, що десятиліттями тримали Луганську та Донецьку області в стані середньовічного феодалізму. Вони звикли їздити у десятки разів рівнішими, порівняно з українськими, дорогами. Вони не бояться дефолту й перепитують, як це так може бути, щоб неможливо було обміняти свою валюту на долари чи євро. Вони не бояться читати новини про власну країну. Вони забули швидко про те, що їхня країна – одна з небагатьох у Центральній Європі, котра обійшлася без кредитів Міжнародного валютного фонду під час кризи 2009-2011 років. І вони впевнені, що їхні батьки мали за що ненавидіти Л. Бальцеровича: він прирік країну на вимирання – переконані молоді поляки.

Що означав цей акт демонстративного спалення звалища „годовниць“? Л. Бальцерович на практиці втілював такий принцип: жодних субсидій і дотацій окремим секторам еконо-

міки чи підприємствам; жодного роздання в ручному режимі на основі кабінетних домовленостей чи телефонного права будь-яких преференцій, будь-яких бюджетних вливань. У вогні радикального реформаторства згоріли субсидії і державним шахтам, і металургії, і ще сотні варіантів „договірняків“, коли державні підприємства могли не отримувати прибутків, але при цьому прекрасно почуватися. Так само згоріли схеми, за якими одні державні підприємства продавали свою продукцію іншим, приватним чи державним, за безцінь, а різницю між реальною вартістю та безцінню покривав держбюджет. На цьому тримається лівова частка бізнесу українських олігархів, зокрема й Ріната Ахметова.

Власне, у Польщі ці схеми теж мали всі шанси запрацювати вповні, але прийшов самовпевнений професор економіки й прибрав з бюджетів перших років тотального реформаторства субсидії для більшості підприємств.

„Фарма“ лютувала. Десятки тисяч робітників миттєво втратили працю й фактично ледве животили. Хтось бачив для себе вихід у смерті, хтось – у горілці, хтось – в еміграції, хтось – у зміні професії, хтось не бачив жодного виходу. Кожен прожив цей час, як умів. І тільки ненависть до жорстокого Л. Бальцеровича об'єднувала більшість цих людей, надто тих, хто до того працював на державних заводах і комбінатах. Польська олігархія померла в зародку.

А через два десятиліття Польща стала такою, якою ми бачимо її сьогодні.

Вслухайтесь в ті меседжі, які сьогодні озвучує Л. Бальцерович: він постійно наголошує на потребі скасувати бюджетні субсидії в Україні. Зрозуміло, що українська економіка має свою специфіку, і польську рецептуру потрібно адаптовувати до її реалій. На початку 1990-их років Польща переходила від соціалізму до ринку. Україна в інший спосіб цей шлях уже пройшла. Але суть залишається незмінною: така корумпована країна, як Україна, не приборкає розкрадання державних грошей, якщо зберігатиметься ручний режим роздання преференцій, без врахування вимог ринку. У короткотривалій перспективі єдине, що отримає від українців той, хто це зробить: ненависть. Від олігархів він отримає хібащо смертний вирок. От тепер можна оцінити пропоруцію піару й щирого бажання змін у рішенні залучати до українських реформ таких людей, як Л. Бальцерович.

Своїм студентам він розповідає, як обмежував доступ до свого кабінету для різних можновладних і грошовитих прохачів, які приходили до польського міністра фінансів „порішати“ свої питання. Він просто їх фізично до себе не допускав, випрацювавши цілі процедури однозначних відмов. Секретарі й помічники були навчені грамотно давати відкоша. Телефонне спілкування теж було суворо лімітоване. Це був шлях ламання хребта старої системи – без компромісів щодо засадничих принципів, без метушіння туди-сюди, без показухи на камери, без красивих слів з придигом, без ситуативних рішень, без жалісливості до знедолених. Шокові реформи – це жорстокість. Це завжди велика жорстокість.

У 1989-1991 роках команда польських реформаторів працювала нон-стоп, без свят і відпочинку. Потім загострилися тертя між ними та більш поміркованими політиками, багато хто з останніх прийшов зі „старої гвардії“ комуністів і номенклатурників. Наступники Л. Бальцеровича намагалися відродити „фарму“, бодай у менших масштабах. Але він та його однодумці настільки змінили правила гри, що запустився самовідтворюваний механізм. Попіл зі згарища Орвелівських „годовниць“ розвіявся за вітром історії. „Годівниці“ не могли відродитися, мов птах Фенікс, з цієї сажі корупції і відсталості.

Той, хто не наважується на такий очищувальний вогонь, потім може згоріти в значно страшнішому вогні. Українці вже знають, як він виглядає.

(Радіо „Свобода“, 1 лютого)

## АМЕРИКА І СВІТ

### ■ Німці образилися на МакКейна

ВАШІНГТОН. – Американський сенатор-республіканець Джон МакКейн в інтерв'ю для німецького телеканалу „ZDF“ 8 лютого розкритикував Канцлера Німеччини Ангелу Меркель за її політику щодо України, яка, на його переконання, нагадує спроби умиротворення Адольфа Гітлера перед Другою світовою війною. „Спостерігаючи за політикою німецького уряду у справі України, можна подумати, що він не має ідеї або йому байдуже, що в Україні вбивають людей“, – сказав сенатор. Ці його слова викликали обурення в середовищі урядової коаліції Німеччини. („Дзеркало тижня“)

### ■ Позиція НАТО щодо України – чітка

МЮНХЕН. – Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг після зустрічі з Міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим 7 лютого заявив, що позиції НАТО і Росії щодо ситуації в Україні, як і раніше різняться. „Ми бачимо ситуацію в Україні по-різному. Я підкреслюю відповідальність Росії і пояснюю, що всі наші кроки мають оборонний характер. Водночас ми зберігаємо канали діалогу відкритими“, – сказав Є. Столтенберг. („Кореспондент“)

### ■ Британія подбає про оборону

ЛОНДОН. – Міністер оборони Великобританії Майкл Фелон заявив в інтерв'ю для агентства „Ройтерс“ 7 лютого, що його країна стурбована діями Росії, яка в умовах фінансового тиску продовжує нарощувати ядерну міць. За його словами, британський уряд бачить загрозу в новій ядерній стратегії Росії. Зокрема занепокоєння викликають і наміри Москви включити ядерні ракети в арсенал звичайних збройних сил. М. Фелон ствердив, що у відповідь на дії Росії Великобританія модернізує власні сили ядерного стримування. (Українські національні новини)

### ■ Тривають перемовини з іранцями

МЮНХЕН. – Державний секретар США Джон Кері 8 лютого провів вже другу за останні три дні зустріч з Міністром закордонних справ Ірану Джавадом Заріфом. Консультатії між Дж. Кері і Дж. Заріфом 6 лютого в столиці Баварії тривали дві з половиною години. Ці зустрічі були покликані підготувати подальше коло переговорів між Іраном і „шісткою“ (п'ять постійних членів Ради безпеки ООН і Німеччина) щодо іранської ядерної програми, дата проведення якого покищо не визначена. („Дзеркало тижня“)

### ■ Саакашвілі: Путін хоче виграти час

КИЇВ. – Коментуючи 8 лютого візити Ангели Меркель та Франсуа Оланда до Києва і Москви, колишній Президент Грузії Михайло Саакашвілі сказав в інтерв'ю для незалежного київського телеканалу „Еспресо ТВ“, що здивувався, „коли вони поїхали в Росію говорити про Україну, а там за столом не було України. Це мені нагадує 2008 рік, коли французи і росіяни підписали договір щодо Грузії без нашої присутності на переговорах. Путін намагається виграти час, у нього чіткий план – захопити весь Донбас, південь України, вийти через українську Бесарабію на Молдову, через економічні потрясіння, через поразки української армії створити умови для хаосу, військового бунту, щоб так остаточно дестабілізувати і паралізувати Україну на багато десятиліть...“. (Еспресо ТВ)

### ■ Туреччина в Мюнхені не доповідала

АНКАРА. – Міністер закордонних справ Туреччини Мевлют Чавушоглу відмовився виступати на Мюнхенській конференції з безпеки 7-8 лютого через участь у ній ізраїльської делегації. Планувалося, що М. Чавушоглу у Мюнхені виступить з доповіддю під час дискусії про ситуацію на Близькому Сході. „Я повинен був брати участь у конференції, але через те, що на засіданні щодо Близького Сходу постфактум зареєстрували ізраїльських представників, ми прийняли рішення відмовитися від участі“, – пояснив турецький міністер, але при цьому зазначив, що „стосунки Туреччини та Німеччини не обмежуються Мюнхенською конференцією“. („Голос Америки“)

## Корупція мусить бути подолана

Наскрізь корумпована система державного управління, насаджувана й утверджувана в Україні всі попередні роки, особливо за антинародного й антиукраїнського режиму Віктора Януковича, все ще й тепер, після славної Революції гідності, залишається небезпечним гальмом на шляху українського суспільства до продуктивного економічного і політичного реформування, до виходу з кола хронічних криз, зокрема кризи, спричиненої збройною агресією путінської Москви проти незалежної Української держави.

Питання стоїть вкрай гостро: або Україна здолає корупцію, або корупція здолає Україну.

Здорові політичні сили, які в нинішній Верховній Раді вже складають принаймні чверть депутатської коаліції, усвідомлюють, що треба діяти швидко і рішуче. Але здійснити це – дуже важко, бо, повторюємо, йдеться не про окремих корупціонерів, а про суспільне явище, про систему, котрою пройнята передусім виконавча гілка влади, урядовці усіх рівнів. Отож з боку уряду й відчувається найбільша нехіль до якісного розв'язання цієї пекучої проблеми.

З лютого депутати мали ухвалити дуже важливі поправки до закону про Антикорупційне бюро, підготовлені відповідним парламентарським комітетом та досвідченими експертами з Грузії і Польщі – двох держав, які знаменито дали раду з корупцією. І тут фракція „Народного фронту“ висунула ультиматум: вона проголосує за закон лише в тому випадку, коли голову Антикорупційного бюро призначатиме парламент. Тобто, іншими словами, „народнофронтовці“, яких, починаючи від особи прем'єра, є багато в урядових структурах, не хочуть, аби згадане бюро було повною мірою незалежним від будь-якої політичної партії, тим більше – провладної.

Україну в цьому мала б застерегти гірка наука Молдови, де, згідно з її законом, голову Антикорупційного центру призначає і звільняє парламент, і саме тому цей центр хутко перетворився на ще одну корумповану владну структуру.

Україна має можливість обрати кращий варіант, спершись на цінний грузинський і польський досвід. Більше того: колишній Президент Грузії Михайло Саакашвілі, переможець над корупцією у своїй країні і великий друг України, вирішив взяти участь у конкурсі на пост керівника Національного антикорупційного бюро України. І також до українського „батальйону реформаторів“ приєднався визначний економіст, державний діяч, автор польської „шокової терапії“ Лешек Бальцерович.

Що потрібно для успіху? Потрібно, щоб молода, прогресивна частина депутатів відчувала найактивнішу підтримку з боку громадянського суспільства. Це є запорукою не лише ефективності реформ, але й якісної зміни всього політичного життя в Україні.

## ІСТОРІЯ

# Роберт Лісовський намалював журавля „Люфтганзи“

Левко Хмельковський

Коли німецька авіокомпанія „Люфтганза“ у 1926 році об'єдналася з компанією „Deutsche Luft-Reederei“, що діяла з 1918 року, то узяла собі логотип цього підприємства, який раніше запропонував летун часів Першої світової війни Отто Фірле. Його удосконалив графік Роберт Лісовський, який при об'єднанні компаній став переможцем конкурсу. Дослідники часто-густо називають його українцем. Це не зовсім точно, бо Р. Лісовський походив з України, але з німецького роду.

Він народився 28 грудня 1893 року в селі Кам'янському (тепер – Дніпродзержинськ). Батько був інженером-металургом, здобув фахову освіту в Лювені (Бельгія) і завідував майстернями одного з найбільших тоді залізничних заводів у царській Росії. Мати Юлія фон Анзер займалася вихованням дітей, яких у родині було п'ятеро – Роберт, Борис, Володимир, Олена та Матильда. В домі була велика бібліотека, у якій були книги українських авторів.

За радянської влади родина А. Лісовського була репресована, позбавлена свого дому, арештована. Один з його братів, Борис, був розстріляний 1937 року, Володимир загинув в автокатастрофі, чоловіки обох його сестер заслані і загинули в сибірських таборах.

Р. Лісовський закінчив початкову школу і продовжив навчання в Миргороді, де на той час діяла промислово-художня школа ім. Миколи Гоголя. Він учився у відомого українського художника-патріота Опанаса Сластіона, який прищепив молодому учневі любов до українського орнаменту, рисунка пояснював особливості українського мистецтва. В 1908 Р. Лісовський став учнем Київського художнього училища, де вчили молоді Федір Кричевський, Микола Мурашко та інші. В 1917 році продовжив навчання у новоутвореній Академії мистецтв, де вивчав монументальний живопис у Михайла Бойчука, а пізніше перейшов до вивчення графіки Георгія Нарбута. Того ж року став одним з засновників футуристичної групи „Музагет“, малював для українських видавництв „Грунт“, „Вернігора“, „Сяйво“, „Музагет“, „Фламінго“.

Після підписання Брестського миру Р. Лісовський залишився за кордоном, працював оформлювачем книжкових видань у Львові. У Львові він познайомився з Стефанією Туркевич, молододою піаністкою й композиторкою. Їхнє весілля відбулося в 1925 році. Коли в Берліні-Києві 1922 року втретє вийшов збірник



Роберт Лісовський-пластун.

віршів Павла Тичини „Сонячні кларнети“, обкладинку до нього намалював Р. Лісовський. Його талант графіка визнали на Заході, замовляли в нього ілюстрації. Для Польщі він виготовив ескізи грошових знаків, на замовлення урядів різних країн робив рисунки поштових марок.

Симпатії Р. Лісовського були на боці українських патріотів, які боролися за створення незалежної Української держави. Р. Лісовський виготовив емблему ОУН „Тризуб з мечем“, зробив обкладинку для журналу „Визвольний шлях“, за його ескізом виготовлено пам'ятники полковникові Євгенові Коновальцеві, Ользі Басараб у Львові. У 1927 році він закінчив Берлінську академію мистецтв, у 1929-1945 роках був професором графіки Української студії пластичного мистецтва в Празі. У 1934-1939 роках очолював Пласт у Празі, створив емблему Пласту за малюнком Мирона Федусевича, а у воєнні роки – грошові знаки УПА.

Після Другої світової війни виїхав у Лондон, де був референтом, а потім провідником Союзу українців у Великобританії. З 1976 році жив у дочки Зої Лісовської-Нижанківської в Женеві, де помер 28 грудня 1982 року. На батьківщині в Дніпродзержинську його забули. Лише в останні роки Музей історії міста влаштував виставку робіт видатного земляка. 1993 року така виставка відбулася у Львові.

Р. Лісовський мав виставки власних творів у Києві, Львові, Варшаві, Берліні, Празі, Римі, залишив славу одного з найвизначніших майстрів української книжкової графіки міжвоєнного періоду, у галузі прикладного мистецтва творив проекти килимів у майстерні „Гуцульське мистецтво“ в Косові, залишив спогади про Г. Нарбута.

А літаки „Люфтганзи“ й досі несуть по світу журавля Р. Лісовського. 8 червня 1955 року перший з них прибув до Нью-Йорку.



# СВОБОДА

Пам'ятаймо  
про  
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

**Головний редактор:** Рома Гадзевич

**Редактори:** Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

**E-mail:** svoboda@svoboda-news.com

**Fax** (973) 644-9510

**Website:** www.svoboda-news.com

**Postmaster, send address changes to:**

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

**Передплата:**

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

### Адміністрація „СВОБОДИ“

|                            |                                             |
|----------------------------|---------------------------------------------|
| Адміністрація / Оголошення | Володимир Гончарик                          |
|                            | ☎ (973) 292-9800 x 3040                     |
|                            | <b>Fax</b> (973) 644-9510                   |
|                            | <b>E-mail</b> adukr@optonline.net           |
| Передплата                 | Володимир Гончарик                          |
|                            | ☎ (973) 292-9800 x 3040                     |
|                            | <b>E-mail</b> subscription@svoboda-news.com |

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.



Емблема Пласту.



Емблема ОУН „Тризуб з мечем“.



Журавель „Люфтганзи“.

## З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

### Визначені стипендіяти Товариства української мови

Товариство української мови в США допомагає здібним студентам з незаможних родин в Києво-Могилянській та Острозькій академіях, Університеті ім. Петра Могили в Миколаєві, університетах в Києві, Львові, Харкові, Одесі, Чернівцях, Ужгороді, Ялті, Рівному. Від початку цього проекту в 2000 році було надано стипендії 86 студентам з 15 областей України. Багато з них після закінчення студій працює в державних установах, а деякі стали воїнами на сході України.

На 2014-2015 академічний рік надано стипендії трьом студентам через Міжнародний благодійний фонд „Смолоскип“ в Києві. Стипендіятами стали Михайло Іванюк з села Криниці, Донецької області, де його батько є священником, Олеся Андріішин, яка навчається в Харківському державному уні-

верситеті (старша сестра Олеси – Людмила в минулому була теж стипендіаткою товариства), Степан Витвицький з села Тяпче, Івано-Франківської області, який студіює в духовній семінарії в Івано-Франківську.

Стипендіаткою в 2003-2004 роках була відома співачка Софія Федина, яка на той час була студенткою Львівського державного університету. Сьогодні вона дає благодійні концерти на поміч воїнам України і є викладачем у цьому університеті.

Пожертви на допомогу здібним студентам з незаможних родин просимо пересилати на адресу: Ukrainian Language Society USA, 5050 Seagrass Drive, Venice, FL 34293.

**Віра Боднарук,**  
Веніс, Флориди

### Росія засилала своїх агентів

Лихо України почалося ще за часів Леоніда Кучми, коли Послом Росії в Україні став Віктор Чорномірдин. Насправді пост посла був прикриттям. В. Чорномірдин, як вишколений фахівець Головного розвідувального управління Росії, заснував на території України „п'яту колону“ у вигляді Партії Регіонів, Комуністичної партії тощо.

Всі це куплені Кремлем люди, перебуваючи при владі, систематично руйнували українську економіку, армію і державні структури. Коли Віктор Янукович прийшов до влади, то всюди поставив своїх людей: у Службі безпеки України, у міністерствах, в інститутах і університетах, в армії, міліції, банках, податковій інспекції і дав їм повну свободу – розкрадати.

Центральний банк України вони геть розграбували, повиносили навіть золоті злитки. Армію, під виглядом переведення на контрактну основу, взагалі ліквідували, розкрали та розпродали все армійське майно. Вояки, які залишилися, жили в жахливих умовах і голодували. Не мали необхідного одягу і взуття.

Коли ж народ повстав, то головні зловмисники втекли, а їхні ставленики на всіх рівнях влади залишилися і продовжують свою руйнівну справу, тобто працюють на Росію.

Російськомовні мешканці України не кликали Росію захищати їх від неіснуючих „радикалів“. Ніх-

то їх за російську мову ніколи не переслідував. Все було просто: Росія засилала своїх агентів для створення з мешканців України груп молодиків, які не хочуть працювати, але хочуть легко і швидко розбагатіти. Ці російські агенти платять великі гроші за організацію конфліктів та захоплення приміщень. Треба сказати, що серед таких продажних українських громадян багато наркоманів і алкоголиків, яким байдуже, чим заробляти гроші.

Тепер Україну найбільше турбує настання зими. В найлютіші морози Москва щороку наступала Україні на горло, перекиваючи газ і нафту. А тепер вона ще й може ввести війська. Адже кремлівські провідники навіть не приховують, що їх метою є не лише південний схід, а вся Україна.

Вони хочуть „звільнити“ Україну від українців і заселити її москалями. Як це було зроблено не лише на Донбасі, але і в деяких інших областях України під час Голодомору 1932-1933 років. Пізніше політику русифікації продовжили тим, що українських хлопців брали до армії в Росію, а російських юнаків посилали служити в Україні. Вони тут одружувалися, народжували дітей, яких виховували як росіян.

Ця імперська політика тривала багато років і робила все, щоб українці забули, хто вони є.

**Раїса Руденко,**  
Київ

### В полоні бандитів

Вікової давнини українсько-російський конфлікт приніс вистку про українських військовополонених – побитих, пораних і обдертих, яких терористи вели вулицями напівзруйнованого Донецька. Російська сторона дуже радо подає подібні репортажі, хоча вони йдуть врозріз а міжнародним правом у цій справі.

Ще після бою під Базаром на Житомирщині червона кіннота порубала і розстріляла полоне-

них військових армії УНР. Тепер українська армія повинна б вести докладне діловодство у справі порушення права з боку російського війська та терористів. Ці псевдовійськові в майбутньому обов'язково стануть перед людським і Божим судом, як сказав колись гетьман Полуботок російському цареві.

**Д-р Василь Рождественський,**  
Вудгевен, Мишиген

### Першим українцем-селезіянином був о. Степан Чміль

У „Свободі“ 16 січня була вміщена стаття о. д-ра Євгена Небесняка „Вшанування 100-ліття Степана Чміля“. Причиною мого допису є намір доповнити подані факти. До 1939 року я був учнем гімназії у Перемишлі. Мені було 16 років. Тепер минув 90-ий, але я все пам'ятаю і опишу „з першої руки“.

Після Першої світової війни у Парижі відбулась мирна конференція, внаслідок її в Європі постали нові держави, між ними – Польща, яка дозволила створити гімназії у Львові, Станиславові, Перемишлі і Тернополі, але остання була скоро закрита владою через її „патріотичне“ виховання.

У гімназії в Перемишлі з „руською“ мовою навчання студентами були сини довколишніх священників, учителів, підприємців і селян. Учнем в цій гімназії був Степан Чміль з Судової Вишні, що була віддалена від Перемишля на 30 кілометрів. Директором гімназії був до 1939 року проф. Степан Шах. Учителями-професорами були українці, декілька поляків, правдоподібно, політично призначених. Катехитом-учителем релігії був о. Петро Голинський (я його братанок). Завданням священника в школі було не лише релігійне виховання, але й старання знайти додаткову фінансову підтримку для учнів, а також надбати кандидатів у священничий стан для Перемиської єпархії. П. Голинський співпрацював з тодішнім Єпископом Йосафатом Коциловським, який допомагав багатьом студентам як кандидатам у священничий чин.

Особистою мрією о. П. Голинського було заснувати відділ чину Селезіян для українців-католиків. Для цієї цілі він шукав канди-

датів серед молоді. І таким став С. Чміль – перший українець-селезіянин. Він з допомогою Єпископа Й. Коциловського виїхав до Риму для студій у селезіянському чині. Припадково під час моєї візити в домі мого стрийка в Мюнхені я зустрів о. С. Чміля, що приїхав до Мюнхену пропагувати Біблію, наново перекладену українською мовою. Я сидів збоку і прислуховувався до розмови двох співтворців чину. Гість подарував один примірник Біблії стрийкові, а той подарував цю Біблію мені, яку я маю дотепер. Дуже гарне видання.

Другу світову війну о. С. Чміль пережив в Римі, а опісля був висланий на місійну працю до Аргентини. Тут він зустрічався з майбутнім Папою Франціском, і вони пригадували минулі зустрічі у Римі. Його головним завданням в Аргентині було місіонерство серед давніх переселенців з Галичини, переважно зкомунізованих. З моїх особистих зустрічей, ми все згадували „старі перемиські часи“. А головне, я попросив о. С. Чміля, і він в асисті ще двох священників одружив мене з Іриною Величковською, тепер бабусею і прабабусею.

Отець С. Чміль повернувся до Риму, де продовжував свою працю. До Аргентини приїхав другий селезіянин – Єпископ Андрій Сапеляк, який став членом чину Селезіян, теж як учень Перемиської гімназії. Він збудував нову церкву і парафіяльний дім (доти існувала лише каплиця). У Буенос-Айрес прибув теперішній Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав, який в Аргентині теж часто зустрічався з Папою Франціском.

**Осип Голинський,**  
Лівінгстон, Нью-Джерзі

### Тріщи, не тріщи – минули Водохрещі

У цій примовці народ засвідчив, що найбільші зимові морози припадають на Водохрещі – 19 січня. Після Водохрещів зима втрачає свою морозощу силу.

Дехто може зацікавитись, а чого це мовознавець вдався до метеорології?

О, ні, таки до мовознавства. Прийшло мені вітання з днем Хрещення. Таж ми маємо своє слово, з улюбленим українцями дактилічним наголосом на другому складі – Водохрещі.

Як подруга, р'єшето, кóлесо, по́душка, за́в'язка, засі́данння.

Нащо нам сухі, мало музикальні слова?

Чи мало нас підробляли під чужі голоси? Наші „овочі“ перероблено на „фрукти“, а „городину“ на „овочі“. Наші „людські права“, – на „права людини“, наших „скарбника“ і „скарбницю“ – на „казначея“ і „казначейство“, наше „судочинство“ – на якесь неоковирне „провадження“. Якби став згадувати усіх покручів, то не було б місця у газеті на інші теми.

А цілий Інститут мовознавства дістає платню і ні пари з уст. Дех-

то думає – пусте діло це мовознавство. А чого, як подумати, в СРСР тільки те й робили, що переробляли наші слова? Щось їх змушувало це робити.

Сьогодні йде війна на сході. Не встигли східні терористи проголосити свою „незалежність“, як зараз таки стали переназивати вулиці. А чого, спитаєте?

Очевидно, що є деякі люди, коли чого не розуміють і не можуть опанувати, то ненавидять. Хвороба криється у мозку. От такі люди й починають ненавидіти і мову українську, і українців, і Україну. Усе через мову. Українець, як треба, то скаже і по-своєму правильно і по-московськи правильно. Виходить, що українець таки здоровіший головою. То, щоб не визнавати українців здоровішими духовно, легше їх ненавидіти.

Так думає уся московська еліта. Отже, миру можна досягти, коли в Росії зміниться диктаторська еліта. І це єдиний шлях досягнення миру.

**Святослав Караванський,**  
Дентон, Мериленд

## УКРАЇНСТВО В СВІТІ

# Виставка макетів українських храмів відкрилася в Польщі

Володимир Чайка

ЩЕЦІН, Польща. – 16 січня виставка „Українські храми в Польщі“ була відкрита в музеї „Замок князів поморських“ і стала знаковою подією в культурному житті міста, подарунком українцям Щеціна, більшість з яких лише таким способом може доторкнутися до рідної землі.

У виступах на відкритті виставки звучали слова вдячності та підтримки українцям, які сьогодні волею долі стоять на вістрі боротьби за загальнолюдські цінності в сучасному світі.

Українська дерев'яна архітектура складає значну частину історико-культурної спадщини України. Протягом століть народні майстри створили сотні унікальних дерев'яних храмів, які не мали аналогів у світі, проте, більшість з них не дійшли до нашого часу. Свій неповторний шлях збереження в пам'яті нащадків шедеврів українського дерев'яного



На виставці макетів українських храмів в Щеціні.

зодчества вибрав львівський майстер Михайло Яськович.

Вивчаючи історію будівництва дерев'яних церков у Західній Україні,

він зрозумів, що більшість з них вже ніколи ніхто не побачить. Тому своє життя він присвятив відтворенню і збереженню древніх святинь хоча б

в мініатюрі. Протягом 20 років майстер створив понад 150 дерев'яних макетів церков.

Його роботи, створені на основі вивчення архівних матеріалів, приватних фото збірок, спогадів очевидців, дають змогу наочно побачити унікальні елементи дерев'яного храму, відчутти його красу.

За останні роки автор організував понад 40 персональних виставок в Україні.

В 2012 році частина творів мистця поповнила колекцію Національного заповідника „Замки Тернопіль“, для показу яких було відведено декілька приміщень Збарзького замку. Серед численних відвідувачів замку і виставки були члени польської делегації на чолі з директором музею в Щеціні Барбарою Ігельською. Саме тоді зародилася спільна ідея влаштувати виставку в замку польського міста, значну частину населення якого становлять етнічні українці.

## Відбулася зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

Ці правильні слова слід підкріпити конкретними ділами, – заявив сенатор-республіканець Джон МакКейн, який переконаний, що російський Президент Володимир Путін „хоче панувати в Україні“. „Дехто каже, що Україна не здатна перемогти Росію військовим шляхом. Так ставити питання не можна. Питання має бути поставлений так: якщо ми допоможемо Україні змусити Москву збільшити витрати Росії, пов'язані з вторгненням в цю країну, як довго Путін зможе продовжувати війну, якої, як він каже своєму народові, взагалі немає? Саме тому ми повинні надавати Україні оборонне озброєння“, – закликає сенатор Дж. МакКейн американську владу.

Коментуючи хід 51-ої безпекової конференції в Мюнхені, президент впливового американського аналітичного центру „Інститут Брукінгса“ Строб Телбот висловив певність, що В. Путін диктуватиме Заходо-

ві умови розв'язання конфлікту в Україні доти, доки Європа не дозволить Президенту Б. Обамі взяти на себе ролю „поганого поліцейського“.

„Недолік дипломатичних зусиль Меркель-Оланда: на їхній погляд, лише Путін застосовує силу. Обама може це змінити... Меркель по суті подає зараз Обамі сигнал: „Дайте шанс дипломатії, перш ніж надішлете зброю до Києва“. І це ідеально підходить Путінові: обманювати обіцянками, ведучи реальну війну“, – написав С. Телбот у „Твіттері“.

Під час спільної з А. Меркель прес-конференції 9 лютого Б. Обама підкреслив, що Німеччина – один з найнадійніших союзників США, і повідомив, що під час бесіди обговорювалися питання економічного зростання, боротьби з кліматичними змінами та глобальної безпеки, однак, в центрі порядку денного цих переговорів стали дві проблеми – російська агресія проти України та „Ісламська держава“.

Щодо української кризи Б. Обама ствердив: „Ми продовжуємо виступати за дипломатичне вирішення

проблеми“. Він також запевнив, що США і їх партнери й надалі надаватимуть Україні фінансову допомогу і здійснювати тиск на Росію – до тих пір, поки Москва повністю не виконає взятих на себе зобов'язань.

А. Меркель, кажучи про кризу в Україні, підкреслила, що Німеччина і США виступають за територіальну цілісність України, і що Росія двічі порушила цей принцип – в Криму та на Донбасі.

Відповідаючи на запитання про можливі постачання України летальних озброєнь і про довготривалі перспективи мирного процесу, Б. Обама нагадав, що міжнародне співтовариство вже карає Росію за порушення суверенітету і територіальної цілісності України, і якщо ціна, яку змушена заплатити Росія, буде досить висока, то В. Путін змінить свою політику в Україні. Якщо нинішніх санкцій виявиться недостатньо, вони будуть посилені. „На випадок, якщо дипломатичні зусилля не принесуть успіху, я попросив мою команду перевірити, які фонди ми можемо застосувати, щоб змінити розрахунки пана Путіна. Можливість надання Україні летальної оборонної зброї – це один з варіантів, які розглядаються. Але я ще не прийняв цього рішення“.

Б. Обама підкреслив, що Україна повинна здійснити економічні реформи, і однією з найважливіших

речей, яку США та їхні союзники можуть зробити для України – це надання допомоги українській економіці.

А. Меркель зазначила, що разом з Президентом Франції Франсуа Оландом вона зробила ще одну спробу знайти дипломатичне вирішення проблеми і домогтися припинення вогню в Україні, хоч і не впевнена в успіхові цієї ініціативи.

Б. Обама розповів, що США і НАТО підтримують українські збройні сили, але мета цієї підтримки – не проведення Україною наступальних операцій, а допомога в захисті. За словами Б. Обами, ще не настав той специфічний момент, коли США можуть зважитися на постачання Україні летальних озброєнь – рішення буде ґрунтуватися на докладній аналізі ситуації. „Ми не зацікавлені у поразці Росії, ми зацікавлені в сильній і процвітаючій Росії, яка була б нашим партнером. На жаль, Росія прийняла рішення, які стратегічно погані для неї, для Європи і для всього світу“, – визнав Б. Обама.

Завершуючи прес-конференцію, Президент Б. Обама заявив: „Український народ може бути впевнений у тому, що США та Європа не залишаться осторонь від цього конфлікту“.

(„Голос Америки“, 9 лютого)



## УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує шановне громадянство

на презентацію книги

### „Українські державники: Тарас Шевченко“

Видання представить автор

## д-р ВОЛОДИМИР СЕРГІЙЧУК

професор історії

Київського Національного Університету ім. Т.Г.Шевченка

Презентація відбудеться у неділю,  
22 лютого 2015 року о 3-ій год. пополудні  
в приміщенні УВАН

206 West 100th Street  
New York, N.Y. 10025  
Tel.: (212) 222-1866

## Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва  
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL  
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac  
“English through the Arts” - Центр Діяльності

### Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.  
Registered by the Department of Education of the State of New York.

## НОВИНИ НАУКИ

# Евромайдан – предмет наукового осмислення

ЕДМОНТОН, Альберта. – 27 січня у рамках Міжнародного тижня в Альбертському університеті Канадський інститут українських студій (КІУС) організував дві сесії, присвячені нинішній війні в Україні та передуючому їй революційному Євромайданові.

Першу сесію про війну і революцію в Україні відкрив загальним оглядом д-р Богдан Гарасимів, діючий координатор Центру політичних і регіональних студій КІУС. Реконструюючи низку подій від перших демонстрацій у листопаді 2013 року аж до сьогоднішніх днів, він відзначив неконвенційну сутність конфлікту на сході України.

Зокрема подав цифри ООН, що з середини травня 2014 року до 6 січня цього року щонайменше 4,808 осіб загинуло, 10,468 поранено, 634 тис. емігрували в межах країни, а ще 594 тис. втекли у сусідні країни, переважно у Росію. З 5.2 млн. мешканців, які залишилися, 1.4 млн. потребують негайної гуманітарної допомоги. Серед жертв – 1,250 українських вояків, але не враховано 6,242 російських військовиків, які були вбиті або пропали безвісти.

Звичайно, продовжив д-р Б. Гарасимів, найбільше від насильства постраждало цивільне населення, що є типовим для сучасних війн. Подібно до інших війн, цю війну, на думку доповідача, буде складно довести до розв'язки. У війні слів, що супроводжує цей конфлікт, не зовсім помітна його політична сутність, зокрема з боку уряду України. Київ, наголосив він, повинен зробити більше зусиль, щоб політично схилити на свою сторону мешканців Донбасу „шляхом створення кращих умов для життя, протистояння проросійській пропаганді та кращого ставлення до біженців поза зоною конфлікту“.

Вступ д-ра Б. Гарасимова базувався на його недавній доповіді „Війна в Україні: неоголошена, невизнана і невтихаюча“, яку він виголосив у серії семінарів КІУС 20 січня. Текст доповіді можна знайти за адресою: <http://ukrainian-harasyim-war-ukraine-undeclared-unacknowledged-unabated/>.

У своїй доповіді д-р Олег Ільницький (відділ сучасних мов і культурологічних студій Альбертського університету) наголосив на

культурних відмінностях між Росією й Україною та як це проявилось під час подій Євромайдану. Він подав приклади, до яких надмірностей дійшли представники влади під час правління корумпованого режиму Віктора Януковича. Найважливішим результатом Євромайдану, на його думку, стала трансформація українського суспільства від прислужницького до громадянського.

На основі курсу про Євромайдан, який д-р Наталія Пилип'юк викладала разом з своїм колегою д-ром О. Ільницьким восени 2014 року, вона зосередилася на питаннях екуменізму, породженого Євромайданом. Незвичайна співпраця між християнськими священиками усіх деномінацій, мусульманських муфтіїв та єврейських рабинів була вражаючою, особливо у спільній підтримці ідеї мужності та подоланні колоніальної спадщини підлеглих. Вона наголосила, що спільними зусиллями різні групи перетворили українську етнічну націю в політичну, що охоплює громадян усіх етносів та віросповідань.

Атія Канджі, яка прослухала курс про Євромайдан, зробила цікаве

порівняння між конфліктом в Україні та тривалій боротьбі на азіатському континенті — в Кашмірі, де протистоять Індія, Пакистан і Китай. Незважаючи на складність обох ситуацій, вона запропонувала оптимістичний рецепт для вирішення подібних конфліктів, що має включати повагу до інших та врахування різних точок зору. Нині студентка-бакалавр політичних наук, А. Канджі також вивчає історію, французьку, німецьку і російську мови та планує далі вивчати міжнародне право.

Під час другої сесії було показано фільм „Небесна сотня“, знятий студією „Вавилон 13“. Після короткої передмови до фільму Ярса Балана, адміністративного координатора Центру українсько-канадських студій ім. Кулів КІУС, з коментарями виступили д-ри О. Ільницький і Н. Пилип'юк, а також історик д-р Гетер Колман, директор Програми дослідження релігії і культури КІУС.

На завершення відбулася тривала і жвава дискусія за участі присутніх, які залишилися на півгодини довше, щоб висловити свої погляди.

КІУС

## Культурно близькі Україна та Іспанія

Діагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – 23 січня у новому приміщенні Галереї Канадсько-української мистецької фундації відбулася перша в цьому році доповідь, підготовлена силами місцевого Наукового Товариства ім. Шевченка. Доповідачем був д-р Олег Романишин, добре відомий українській громаді як дослідник, публіцист, політичний та громадський діяч.

Він є головним редактором газети „Гомін України“, членом дирекції Дослідного Інституту „Україніка“ та Українсько-канадського дослідно-документаційного центру, членом-кореспондентом НТШ. За внесок в дослідження Голодомору в Україні 1932-1933 років д-р О. Романишин був відзначений нагородою Президента України.

Свою доповідь д-р О. Романишин присвятив темі українсько-іспанських зв'язків. Як пояснив він слухачам, до дослідження цієї теми його спонукали обставини життя: дитячі та юнацькі роки, проведені в еспаномовній Аргентині, зумовили його зацікавлення даною проблематикою, що й стала темою його докторської дисертації вже в Торонтському університеті. Праця над конкретною темою – іспанських сюжетів (ще конкретніше – „Дон Кіхота“ Сервантеса) в українській літературі – вимагала вивчення ширшого історично-культурного підґрунтя і, таким чином, дослідник відкрив для себе надзвичайно багату картину різноманітних зв'язків між Україною та Іспанією, що сягають раннього середньовіччя. Короткий огляд цих зв'язків – військових, релігійних, економічних, культурних, літературних, особистих – і став предметом цієї цікавої доповіді.

На певну подібність Іспанії та України вказує їхнє географічне положення на перехресті торговельних шляхів: Європи і Афри-



Зліва: Олег Романишин, Ліда Бойчишин, Дарія Даревич, Франк Сисин. (Фото: Богдан Колос)

ки, Європи і Азії. Звідси – і подібність „кордонного“ менталітету: коливання між високим ідеалізмом і приземленим реалізмом, геніяльно втілених Сервантесом в образах Дон Кіхота та Санчо Панси.

Першу згадку про тодішніх мешканців України скитів знаходимо в трактаті „Сім книг проти язичників“ іспанського священика Павлуся Оросіуса 418 року. В період панування мусульман на Іберійському півострові (від VIII по XIII ст.) арабські історики часто писали про Київську державу та її народ, згадували також про волинян, описували руських купців, що їхали до Африки, та воєнні походи. З їхніх літописів стало відомо про українців, що, як вірні воїни, запрошувалися каліфами арабської Іспанії, та про, наприклад, численну слов'янську громаду міста Кордоба у X ст.

Коли до кінця XV ст. християнські правителі остаточно витіснили арабів з Іспанії, Католицька Церква стала головним посередником

контактів між Західною Європою і слов'янами, засилаючи на українські землі місіонерів з метою їх покатоличення. Серед них відомий, наприклад, Сан Хасінто, що проводив місіонерську працю в Києві.

Особливо пожвавилися контакти у XVI-XVII ст., що пов'язано з виникненням Запорізької Січі в Україні. На Січі, що була, власне, лицарським орденом, було багато іспанців. Запорізькі козаки брали активну участь у воєнних конфліктах Європи. Найбільшу славу і визнання принесла їм участь у боротьбі проти Османської імперії, а битва під Хотином 1621 року стала другою після Лепанто (1571) вирішальною перемогою європейської коаліції проти турків. У XVIII-XIX ст., з знищенням Запорізької Січі та поневоленням України Росією, контакти між українцями та іспанцями існують лише на приватному рівні.

Певне пожвавлення україно-іспанських зв'язків спостерігалось у XX ст. Перша спроба встановити

дипломатичні стосунки на державному рівні здійснена Українською державою у 1918 році. Очевидно, з поразкою української незалежності вони не мали розвитку. Відомо, що в громадянській війні в Іспанії 1936 року на боці республіканців воювала рота Тараса Шевченка. Після перемоги Франко зусиллями радянського уряду в Україну привезли іспанських дітей-сиріт. Після Другої світової війни значна українська громада з'явилася і в Іспанії. Вона видавала пресу українською мовою, мала також україномовну радіопрограму. Врешті, з відновленням незалежності України між двома державами встановилися офіційні дипломатичні стосунки.

Щодо літературних зв'язків, то вони надзвичайно багаті та різноманітні. До початку 1980-их років в Україні налічувалось 270 оригінальних творів на іспанську тематику 190 українських письменників, серед яких такі постаті, як Іван Франко та Леся Українка. Понад 30 відс. цих творів відтворювали класичні сюжети Дон Кіхота і Дон Жуана. 650 творів іспанських письменників були перекладені українською мовою. Варто згадати, що українська письменниця Наталена Королева по материній лінії належала до давнього шляхетного іспанського роду.

Доповідь д-ра Романишина викликала велике зацікавлення присутніх і вилилась у жваву дискусію.

Відкривала цей творчий вечір голова НТШ Канади д-р Дарія Даревич, провадив вечором д-р Франк Сисин. На доповіді була почесна гостя з України – член дирекції НТШ у Львові доцент Ліда Бойчишин, яка звернулася до присутніх з привітанням від українських колег.

Діагмара Турчин-Дувірак – пресо-вий референт НТШ.



★ ★ ★ ★ ★  
**До уваги**  
**потенційних артистів**  
 на

**Концерт**  
**молодих талантів**  
 (від віку 10-21)

**Фестиваль Української Культури**  
**на Союзівці**

в неділю, 12-го липня, 2015

**Приймаємо відео записи**

на адресу-  
 Email: [unf@unamember.com](mailto:unf@unamember.com)  
 поштою: Soyuzivka Festival Committee, PO Box 280,  
 Parsippany, NJ, 07054.



**Наукове Товариство ім. Шевченка**  
**в Америці**

запрошує на  
 презентацію  
 видання

**„Володимир Стойко. Для народу і науки“**

присвяченого науковій і громадській діяльності  
 професора-емерита Мангеттен Коледжу

**Володимира Стойка**  
 (1925-2006)

Дійсного члена НТШ-А  
 Довголітнього члена Управи НТШ-А  
 Голови Контрольної Комісії НТШ-А

**Учасники:**

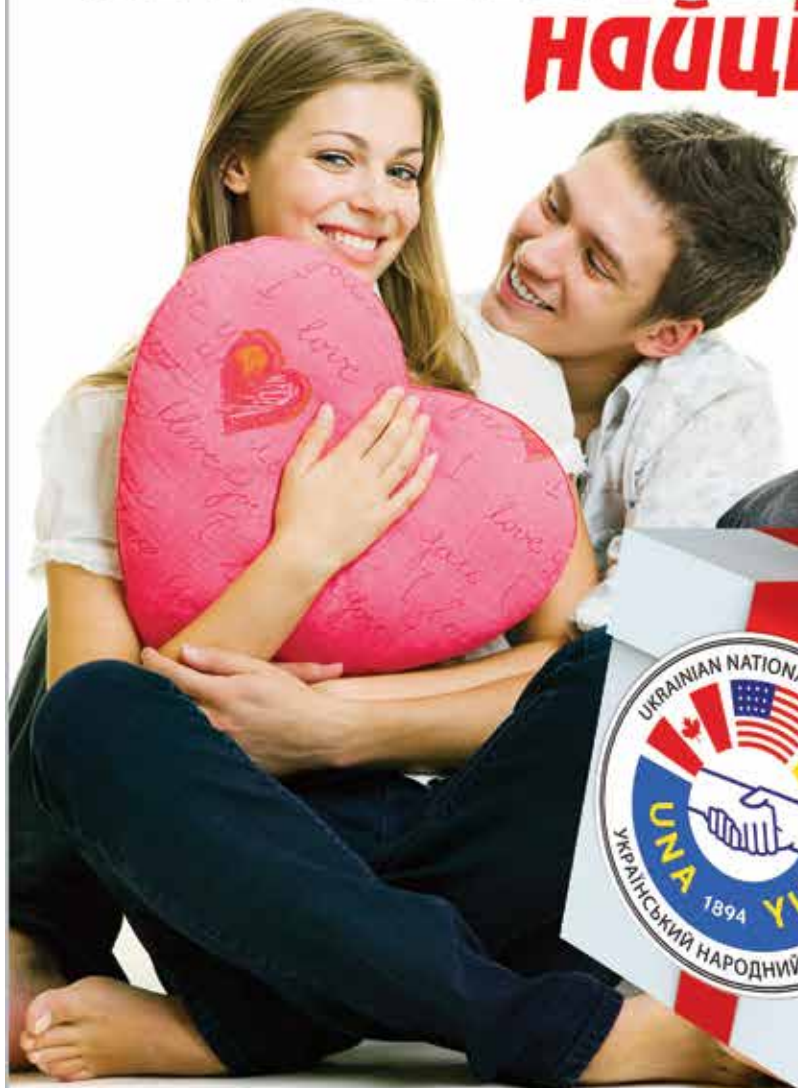
проф. Володимир Сергійчук  
 (Київ)

д-р Тарас Гунчак  
 д-р Аскольд Лозинський  
 Роксоляна Лозинська

**в суботу, 21 лютого 2015 року**  
**о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ  
 63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)  
 New York, NY 10003

**СПОКІЙ І ВПЕВНЕНІСТЬ**  
**найцінніший подарунок!**



♥ **Страхування**  
**життя**

♥ **Ануїтети**

♥ **Вивінувальні**  
**грамоти**

**Телефонуйте:**  
**888-538-2833**



2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054  
 Загальні інформації - 800-253-9862  
[www.UkrainianNationalAssociation.org](http://www.UkrainianNationalAssociation.org)  
[facebook.com/UkrainianNationalAssociation](https://facebook.com/UkrainianNationalAssociation)

**Український Народний Союз**

# Відкрито виставку творів Гніздовського у Львові

Анастасія Канарська

ЛьВІВ. – 27 січня, коли минуло 100 років від дня народження Якова Гніздовського – видатного українського американського маляра та графіка, стараннями жертвових людей та за сприяння Посольства США в Україні відкрилась виставка творів мистця в Національному музеї ім. Андрея Шептицького.

Спадщина відомого українця для багатьох людей у світі не асоціюється з Україною, тому що з 1938 року він навчався у Варшаві, а потім були Загреб, Мюнхен, Париж, США. В Україну Я. Гніздовський повернувся лише у своїх творах після смерті, а також, згідно з заповітом та завдяки старанням його співвиконавця Романа Ференцевича, прах цієї талановитої людини перепохований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Дружина видатного мистця – Стефанія (з дому Кузан), з якою він зустрівся у Парижі, де він мав дві персональні виставки в 1957 році, називала його Жаком – і згодом Я. Гніздовський саме так почав підписувати свої роботи. Саме так знають Я. Гніздовського тепер у світі поза україномовними середовищами. Й дуже добре, що виставка, завдяки Посольству США в Україні та Фондації „Відкрита Україна“ помандрує також до Чернівців, Полтави, Черкас, Дніпропетровська та Києва.

Як зазначила на відкритті виставки голова Фондації „Відкрита Україна“ Вікторія Губська, дуже важливо, аби твори Я. Гніздовського побачили в центральній Україні, що додасть сил та надихнення людям, адже його графі-



На відкритті виставки промовляє радник Посольства США в Україні Шері Бистрянські. (Фото: Анастасія Канарська)

ка та живопис несуть у собі таку вітальну енергію, що глядач повертається до них знову й знову, аби відкривати для себе якісь нові пласти розуміння. Власне про це вміня Я. Гніздовського бачити прекрасне написав Архиепископ-емерит Кардинал Любомир Гузар у своєму слові про нього, яке зачитав Іван Пенькало – директор школи села Пилипче Тернопільської області, де народився мис-

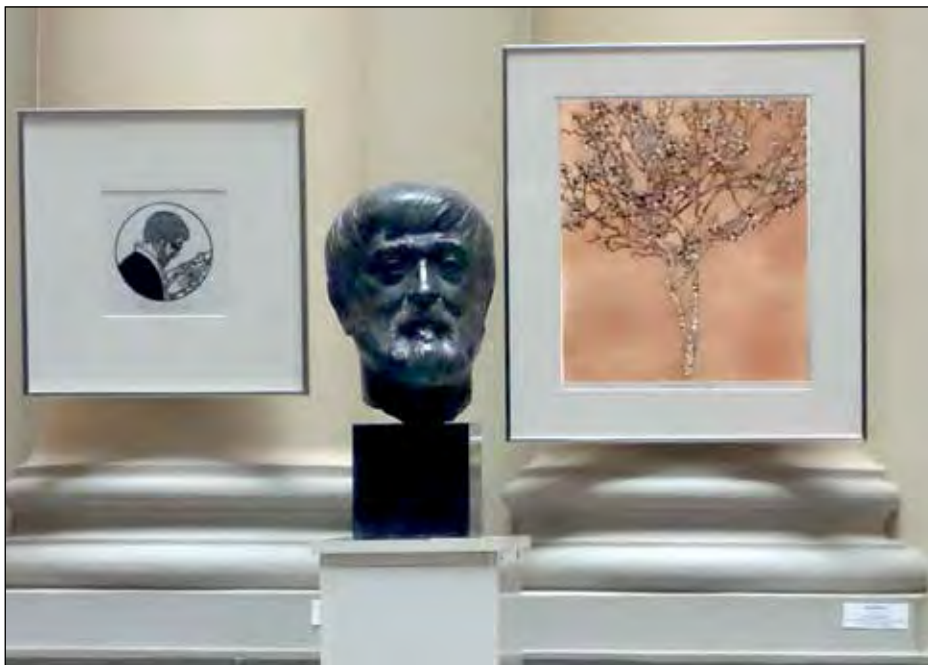
тець і де діє його музей.

Також на відкритті виставки виступили радник з питань культури Посольства США в Україні Шері Бистрянські, яка приємно вразила присутніх українською мовою, директор Національного музею ім. Андрея Шептицького Ігор Кожан та завідувачка відділу графіки цього музею Олена Кіс-Федорук, проректор Львівської національної академії мистецтв

Роман Яців та племінник художника – мистець Яків Гніздовський. На виставці можна було придбати ювілейні конверти та погасити марки на них.

Виставка у Львові триватиме до 8 березня. Має також бути викарбувана ювілейна монета.

27 січня о. Себастьян Дмитрух відслужив Панахиду на могилі Я. Гніздовського на Личаківському цвинтарі.



Початок експозиції в Національному музеї ім. Андрея Шептицького. (Фото: Анастасія Канарська)

## Конверт на честь Якова Гніздовського

Роман Ференцевич

6 лютого у „Свободі“ було вміщено мою статтю до 100-річчя мистця Якова Гніздовського. Тим часом 21 січня українська пошта ввела в обіг маркований конверт з портретом художника. Того ж дня його погасували спеціальним штемпелем на головній пошті Києва і на виставці у залі Національного музею ім. Андрея Шептицького у Львові.

Конверт на честь художни-

ка створили також у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. Після урочистого відкриття виставки творів Я. Гніздовського спецпогашення конверта здійснили заступник голови обласної ради Олег Боберський, директор департаменту культури, релігій і національностей обласної адміністрації Григорій Шергей і племінник художника (його тезка) Яків Гніздовський, який приїхав на урочистості з Чернівців.

### Історією не можна...

(Закінчення зі стор. 3)

реального захисту і протекціонізму з боку держави і, насамперед, встановлення сталих і обов'язкових для всіх університетів регламентацій, збереження за нею статусу базової дисципліни, чіткого визначення кількості аудиторних занять, припинення неадекватного збільшення лекційних потоків та інших деструкцій.

Просимо відповідного втручання з метою припинення будь-яких спроб вилучити дисципліни „Істо-

рія України“ та „Історія української культури“ з навчального процесу у вищій школі. Сподіваємось, що наше звернення не залишить байдужими тих, кому дорогі Україна, її соборність, духовність і майбутнє.

(„Тиждень“, 27 січня)

Юрій Терещенко, професор, голова Ініціативної групи. Київ.

(Станом на 1 лютого під даним документом стояло вже 177 підписів українських вчених – академіків, докторів і кандидатів історичних наук)



Ювілейний конверт „Укрпошти“ (2015).

## Який мир...

(Закінчення зі стор. 1)

склалося враження, що Канцлер А. Меркель вже зреклася своєї, недавно лише задекларованої, пильності щодо кремлівського реваншиста і в парі з Ф. Оландом готова брати до уваги „мирні ініціативи“ В. Путіна.

З аналітичної статті у „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“: „Путін не боїться загострення конфлікту. Від самого початку він виказав готовність до військової ескалації і цим стримав Захід від покладання на військові засоби... Цю стриманість Путін сприйняв як слабкість волі, роз'єднаності та безсилля Заходу... Багатоголосі вигуки „Не постачати зброю!“ не можуть піти на користь. Половинчастість не переконає Путіна. Сигнали стриманості, які Захід у боротьбі за мир в Україні надсилає Москві, є також сигналами самостримування, і вони можуть лише посилити ескалацію“.

„Меркель і Оланд поїхали в Росію торгувати інтересами України“, – написав у лондонській газеті „Гардієн“ колишній британський дипломат Чарльз Кровфорд. Прямим аналогом до нинішньої ситуації на сході України, де „Москва збройною силою вирвала шматок української території і тепер хоче прокласти сухоходом шлях в окупований нею Крим“, Ч. Кровфорд бачить події 1930-их років, коли „Польський коридор став передумовою угоди між Третім райхом і СРСР про поділ Польщі“.

З польською чутливістю до російських зазіхань на Україну відгукнувся на перемовини у Києві і Москві недавній прем'єр Польщі, а тепер Президент Європейської Ради Дональд Туск. Під час зустрічі з віце-президентом США Джоозефом Байденом у Брюсселі 6 лютого Д. Туск застеріг, що ні в якому разі не можна йти на компроміс щодо незалежності, суверенітету і тери-

торіяльної цілісності України, і що „Європейський союз і США повинні і далі стояти пліч-о-пліч, підтримуючи українців“.

„Ми не можемо дозволити Росії далі чинити те, що вона вже розпочала, – перекроювати карту Європи, – сказав, зі свого боку, Дж. Байден. – Чого варті заклики Путіна до миру, коли він водночас з цими закликами посиляє свої війська в Україні?“.

Але оте ентузіастичне „пліч-о-пліч“ насправді є проблемою. Одними очима дивиться на українську ситуацію Європейський союз, передусім Німеччина і Франція, а цілком іншими – США, і цей американський погляд з-за океану, як свідчать нинішні тенденції в Конгресі, незрівняно об'єктивніший і справедливіший, і саме тому здіймає в Росії все вищі хвилі антиамериканізму і спричинює велике бажання Москви роз'єднати євроатлантичний світ і на цьому тлі домогтися скасування економічних санкцій, а далі – визнання права Москви контролювати весь пострадянський простір.

Приїзд А. Меркель та Ф. Оланда до Москви є певним свідченням, що це роз'єднування В. Путінові вдається. Як-но з'явилися перші ознаки, що Вашингтон може допомогти Києву зброєю, Москва знала, чим злякати Європу – заявою про готовність застосувати тактичні ядерні ракети. „Й от зараз тітонька Меркель, котра нібито твердо стояла на позиціях захисту України, почувши, що американці збираються продавати зброю, розхвилювалася, дала волю антиамериканським комплексам, що їх підігривав її Міністер закордонних справ Франк-Вальтер Штайнмаєр, давній прихильник ідеї домовляння з Путіним, – пише опозиційний московський політичний експерт Андрій Піонтковський. – Й от вона разом з Оландом прибігла терміново вмовляти Порошенка на новий

мирний плян. Порошенко, судячи з усього, згодився. Вчора увечері це був плян Меркель-Оланда, а сьогодні вже – плян Меркель-Оланда-Порошенка. Порошенко легко критикувати, але він у великій скруті, адже Оланд і Меркель приїхали викручувати йому руки. І хто ж приїхав? Ті самі люди, від яких залежить економічна допомога для проведення реформ“.

Мабуть, це емоційне перебільшення. Нема підстав казати, що Президент П. Порошенко залишився зі скрученими руками, хоч і зазнав немало тиску. Державний секретар США Джон Кері, який перебував у Києві 5 лютого, повідомив на прес-конференції, що в процесі тривалих телефонних перемовин з В. Путіним Канцлер А. Меркель і Президент Ф. Оланд дістали від нього пропозиції щодо замирення в Україні, однак, страх був даремний: на переговорах в Києві про жодні путінські пропозиції не говорилося. Принаймні, заступник Голови Президентської адміністрації Валерій Чалий запевнив, що йшлося про імплементацію Мінських угод, і більше ні про що. А прес-секретар П. Порошенка Святослав Цеголко ствердив, що під час київських переговорів ні А. Меркель, ні Ф. Оланд також не порушували питання федералізації України та її позабльоковості.

Зайве перекопувати, яке значення мала візита Дж. Кері і його зустрічі з чільними керівниками України. Вона дуже виразно підкреслила важливу для України перспективу зміни американської політики, яка ще недавно не передбачала постачання зброї для України, але нині Білий Дім, дослухаючись до думки Конгресу і Пентагону, близький до позитивного рішення.

Українська тема мала безпосереднє продовження 7 лютого на 51-ій конференції з питань європейської

безпеки у Мюнхені. На ній Президент П. Порошенко подав предметні докази присутності російського війська на сході України. Позиції учасників конференції поляризувалися: точки зору, висловлені віце-президентом США. Дж. Байденом і Міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим різнилися в такій мірі, що навіть очільник німецької дипломатії Вальтер Франк Штайнмаєр критично відгукнувся на адресу свого російського колеги.

Тим часом Канцлер А. Меркель, визнавши, що Мінські угоди не виконуються, все ж знову виступила проти постачання Україні зброї, за дипломатичне розв'язання конфлікту, хоч також запевнила у „спільності трансатлантичних позицій щодо запровадження санкцій в економічній сфері“. А. Меркель не змогла відповісти на запитання Президента Естонії Томааса Ілвеса та колишнього Міністра оборони Великобританії Малколма Ріфкінда, як бути Україні, коли про російські бойовики воюють на сучаснішу російською зброєю, а українська армія – застарілою зброєю 1960-их років.

Вже після Києва, Москви і Мюнхену наверх спливали деякі відомості з приводу того, що хоч А. Меркель і Ф. Оландові вистачило політичної мудрості не представляти українцям запропонований В. Путіним „мирний плян“, цей плян все ж був – і такий же підлий, як сам В. Путін: надання „народним республікам“ на сході України статусу автономії, визнання їх „законно обраних“ органів влади, запровадження „прямого діалогу“ між Києвом і керівниками цих „республік“, зміна Конституції України в напрямі федералізації.

Файна подробиця: плян цей передав київській владі не посол Росії в Україні і не посол України в Росії, а ганебна права рука В. Путіна в Україні – Віктор Медведчук...

## Україна не може...

(Закінчення зі стор. 3)

– засвідчувати відданість принципам верховенства права та прав людини;

– вирішувати мирним шляхом міжетнічні конфлікти і зовнішні територіальні суперечки, спірні питання внутрішньої юрисдикції відповідно до принципів Організації безпеки і співробітництва в Європі та з метою прагнення до встановлення добросусідських взаємин;

– встановлювати належну демократичну та цивільну контролю над своїми збройними силами;

– утримуватись від загрози силою чи застосування сили будь-яким методом, що не відповідає меті ООН. Сприяти розвитку мирних та дружніх міжнародних відносин шляхом зміцнення своїх вільних інститутів та завдяки сприянню і зміцненню стабільності й благополуччя. Продовжувати надавати цілковиту підтримку та брати участь у Раді євроатлантичного партнерства, Програмі „Партнерство заради миру“ та розвитку співробітництва з країнами-партнерами, що не є членами НАТО;

– засвідчувати відданість справі зміцнення стабільності та добробуту через дотримання принципів економічної свободи, соціальної справедливості та відповідальності за охорону навколишнього середовища, брати участь у робо-

ті установ альянсу як країни-партнера“.

Ми бачимо, які вимоги до країни, яка ще не входить в альянс. Йдеться про щойно названі дві програми, головною з яких є „Партнерство заради миру“. У ній Україна бере участь ще з 1994 року, коли Президентом був Леонід Кравчук. Згадаймо: 1994-ий – це вже складні взаємини з Росією, це вже загострення кримської ситуації, це дуже непрості стосунки з Борисом Єльциним, не дивлячись на зовнішню начебто гарну картинку контактів з ним. Уже тоді, за ініціативи Л. Кравчука, починається участь України у програмі „Партнерство заради миру“.

Названі принципи НАТО діють донині. Скажіть, будь-ласка, що в цих базових принципах неприйнятне для України і що тут лякає Росію чи будь-кого іншого з наших сусідів? Нічого! Більше того: документ передбачає, що будь-який кандидат і претендент має дотримуватися цих принципів, і це має бути не задерикуватий півень, який свариться з усіма сусідами.

Чому такі принципи і такі вимоги? А тому, що Північноатлантичний альянс – це свого роду великий аристократичний і престижний клуб багатих, сильних, демократичних держав. Вони створили цей клуб, цей альянс для того, щоб безпековий елемент був забезпечений так, щоб прості люди про нього не думали, щоб всі країни-члени НАТО займалися розвитком, про-

гресом, а військовими справами, які гарантують безпеку, займалися спеціалісти. І це не є залякування силою. Це – компонент безпеки.

28 членів альянсу – різні. Ми добре знаємо, як ставляться до наших проблем через агресію Росії США, Великобританія, Німеччина. Але водночас знаємо і заяви Президента Чехії Мілоша Земана, деяких інших, не кажучи вже про висловлювання таких відомих особистостей, як Генрі Кісінджер. Навіть Михайло Горбачов, якого теж, на превеликий жаль, „занесло“, коли він заявив, що Захід має змиритися з тим, що Крим тепер вже російський.

Таким чином, ми повинні розуміти наступне: процедура приєднання до НАТО досить складна і довготривала. І за вимогами, і технологічно. Мені довелося майже чотири роки очолювати Державну комісію з співпраці з НАТО. І ми тоді пройшли значний шлях. У 2002 році була прийнята і введена в дію Указом Президента України нова стратегія „Україна-НАТО“, якою передбачалась можливість вступу нашої держави до Північноатлантичного альянсу. Після цього в Україні побували посли всіх країн альянсу на чолі з Генеральним секретарем НАТО Джорджем Робертсоном і було проведено засідання Комісії „Україна-НАТО“, у тому числі й у цілому ряді областей, зокрема і на Донеччині. Мені якраз довелося тоді проводити з Дж. Робертсоном круглий стіл саме в Донецьку.

У 2003 році Верховна Рада прийняла Закон „Про основи національної безпеки“. Я його проводив і в профільних комітетах, і в залі Верховної Ради. Цим законом була передбачена можливість вступу України до НАТО. Там було зафіксовано, що в інтересах запевнення національної безпеки Україна в майбутньому може приєднуватися до військово-політичних блоків, зокрема до Північноатлантичного альянсу, при збереженні добросусідських стосунків з Росією, іншими країнами Співдружності незалежних держав. Крім того, Президент Леонід Кучма у 2004 році ввів у дію нову редакцію воєнної доктрини, і в ній було записано те саме, що й у вже згаданому законі.

Отже, уже в 2002-2003 роках в Україні була правова база для вступу в НАТО. Від неї сьогодні необхідно стартувати до нового етапу непростих переговорів щодо нашого членства в альянсі. Без приєднання до альянсу Україна не може гарантувати свою безпеку. Останні події у Криму і в Донбасі, віроломна агресія Росії і нинішня політика й поведінка її керівництва не залишають Україні іншого вибору.

(„Високий замок“, 31 січня)

Євген Марчук – відомий український політичний і державний діяч, колишній Міністер оборони України, Голова Служби безпеки, Прем'єр-міністер, Секретар Ради національної безпеки і оборони.

# Війна на сході об'єднала турботами українців світу

## Військові медики врятували сотні бійців

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Щодня на міське летовище літаками і гелікоптерами доставляють поранених у зоні бойових дій. На них вже чекають бригади швидкої допомоги, які везуть бійців до 411-го Центрального військового клінічного шпиталю. Його понад 200-річна історія пов'язана з іменами засновника військово-польової хірургії Миколи Пирогова, професора Володимира Філатова та інших знаменитих вчених.

Сьогодні в шпиталі працюють 250 лікарів і 500 медичних сестер. Серед персоналу є академік, п'ять докторів наук, вісім Заслужених лікарів України, 86 лікарів вищої категорії. Шпиталь має 16 клінік, які об'єднують 46 лікувально-діагностичних відділень на 1,100 ліжок. Він оснащений найсучаснішим обладнанням всесвітньо відомих фірм. Щороку в шпиталі проходять лікування близько 20 тис. хворих, проводиться понад 7,000 операцій, понад половина з яких – підвищеної складності.

Начальник медичної частини Юрій Сахно розповів: „Поранені прибувають до нас щоденно. Адже наш шпиталь – провідний медичний заклад Міністерства оборони. Цими днями до нас поступило 84 чоловіки, більшість з яких постраждали від вогнепально-осколочних та кульових поранень. Пошкоджені, головним чином, кінцівки і голови. На даний момент в шпиталі зайнято 617 ліжок, але при потребі ми можемо працювати з подвійним перевантаженням. Медичними препаратами ми забезпечені повністю. Нам допомагають чимало спеціалізованих організацій – харчуванням і обладнанням. А громадянам, які хочуть допомагати, я б радив допомагати родичам поранених – їм сьогодні потрібна допомога, зокрема і моральна“.

Розповів Ю. Сахно про мобільний шпиталь, який діє у зоні війни. За його словами, він також забезпечений усім необхідним. Бракує хіба-



Начальник медичної частини Юрій Сахно.

що спеціального санітарно-медичного транспорту підвищеної прохідності, щоб у польових умовах можна було вивозити потерпілих. Лікарсько-фельдшерський склад (понад 100 фахівців) працює інтенсивно. За час роботи дістали допомогу понад 800 потерпілих, здебільшого поранених на полі бою. Медики оперують на місці, після чого направляють поранених до стаціонарних шпиталів.

Одна з таких мобільних медичних груп потрапила під обстріл. Вогнепальне осколочне поранення голови отримав медик майор Дубенко, якого довелося госпіталізувати.

Одесити всіляко допомагають пораненим, які лікуються у військовому шпиталі. Вони провели благодійний марафон „Місто-герой – героям“, під час якого було зібрано понад 500 тис. грн. А ще благодійники передали шпиталю санітарний автомобіль, медичне обладнання, 20 кондиціонерів, вісім телевізорів, 15 холодильників, а також ліків на 200 тис. грн.

Адреса лічниці: 411-ий Центральний військовий клінічний госпіталь (в/ч А-0657), Пироговська вул., 2/2, Одеса, 65000 Ukraine. Контактні телефони: (380-48) 220-855, (380-48) 222-493. Можна надсилати перекази на сайт благодійного фонду „Підтримай армію України“.

## Допомогу дарує ансамбль „Водограй“

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 11 січня в районному будинку культури під назвою „Танцює красно бережанський „Водограй“ відбувся творчий звіт зразкового хореографічного ансамблю „Водограй“ (балетмайстер Ірина Бурчак), як благодійна акція на підтримку воїнів України.

Ведучими концерту були Леся Метельська та Анатолій Онишків. Сподобались присутнім і виступи гостей свята, з естрадної вокальної студії „Крок“.

„Водограй“ народився в 1982 році.

З кожним роком колектив набирає сили, зростала його виконавська майстерність. Щороку учасники колективу беруть участь у багатьох фестивалях і конкурсах, неодноразово ставали переможцями, одержали перше місце на Міжнародному фестивалі в Болгарії.

Директор районного Будинку культури Олександра Ковтун привітала танцюристів з успішним виступом. Балетмайстер І. Бурчак висловила щиру вдячність учасникам за сприяння в проведенні концерту, під час якого зібрано на підтримку воїнів 1,675 грн., з яких 500 грн. подарували самі учасники ансамблю.



Під час звітнього концерту хореографічного ансамблю „Водограй“. (Фото: Тетяна Будар)

## Кровицька співала на благодійному концерті

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ. Флориди. – День соборності України відзначено концертом-бенефісом 17 січня в приміщенні церкви Входу в Храм Пресвятої Богородиці. Американський і український прапори внесли ветерани посту ч. 40 організації Українські Американські ветерани, який очолює полковник Роман Рондяк. Всі присутні заспівали гімни США і України.

Голова Громадського комітету Рома Гуран відкрила свято і передала далі проведення програми Лідії Білоус. Святкове слово виголосила Віра Боднарук, яка накреслила перебіг подій від найдавніших часів, згадала про сьогодишню ситуацію в Україні.

Спогад про злуку земель України у 1918-1919 роках у вірші Олександра Олеся „Яка краса: відродження країни“ декламувала Юлія Лопанчук, яка нещодавно закінчила правничі студії в Острозькій академії. Вірш Дмитра Павличка „Іде сніжок“, написаний 30 листопада 2014 року під впливом сучасних боїв на сході України, декламувала Ірина Стрілка.

Головною частиною свята був виступ оперової співачки Оксани Кровицької при акомпаніюванні Христини Карпівич. О. Кровицька останнім часом перебувала у Львові, звідки прилетіла до Норт-Порту, щоб виступити на концерті-бенефісі на „Фонд жертв війни гідності“. Вона вибрала на цей виступ виключно пісні українських композиторів, між ними пісні Січових Стрільців, а також пісні Одарки з опери



Христина Карпівич (зліва) і Оксана Кровицька. (Фото: Віктор Лісничий)

„Запорожець за Дунаєм“ та Наталки з „Наталки Полтавки“. На кінець вона співала арію Чіо-Чіо-сан з опери „Мадам Батерфляй“. Х. Карпівич також виконала дві українські пісні.

З привітанням і подякою від українських воїнів виступили полковники Віталій Назола та Сергій Каленіченко, які перебувають тимчасово на військово-повітряній базі на Флориді.

Об'єднаний хор Норт-Порту, під орудою Любови Інгрем закінчив святкову програму молитвою „Боже Великий Єдиний“. На згадку про вечір у гостей залишилася програмка, виготовлена Л. Білоус.

Свято підготували члени комітету Л. Білоус, В. Боднарук, Р. Гуран, Галя Лісничка, Леся Попель, Анна-Марія Сусли, Дарія Томашоська та Клара Шпічка.

Увесь прихід зі свята переданий на „Фонд жертв війни гідності“ через Союз українок Америки.

## Три контейнери вислав ЗУАДК

Юрій Наконечний

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) додатково до грошей та закутів, які були зроблені в Україні, вислав ще 77 поодиноких пачок, вагою по 50 фунтів кожна, з дуже потрібною допомогою для воїнів на фронті та Київського військового шпиталю. Три контейнери з гуманітарною допомогою були вислані літаком в Україну.

29 вересня 2014 року на адресу Спілки безквартирних ветеранів Афганістану „Наш дім“ був відправлений 40-футовий контейнер з меблями, дитячим, жіночим і чоловічим одягом, а також ковдрами, постілью, візочками, милиями, ультразвуковими апаратами та іншим медичним приладдям вартістю 45,969 дол. Вантаж надійшов до лікарень міст Пустомити, Рудки, Львова та на потреби учасників війни.

22 листопада 2014 року для лікарень, які обслуговують потерпілих в зоні бойових дій, на адресу громади „Логос“ Української Православної Церкви Київського патріархату (Київська область) було відправлено такий же контейнер з речами вартістю 29,090 дол. Цього разу до контейнера входили також засоби для фізичної терапії, нове медичне та лікарське обладнання, тканини.

27 грудня 2014 року, Добровольці завантажили контейнер для України.

знову ж на адресу Спілки „Наш дім“ був відправлений контейнер, до якого входили спальні мішки для особливо низьких температур, медичне обладнання, засоби особистої гігієни, термобілизна, теплі шкарпетки, рукавиці, камуфляжний одяг, зимове військове взуття, грілки для рук і ніг, іграшки для дітей-сиріт, батьки яких загинули під час війни, два електричні візки для поранених та інше. Також для сиротинців було відправлено вісім великих пачок з безліччю спорядженням та одягом з ініціативи Василя Тараська і Романа Леськова.

ЗУАДК співпрацює з Міжнародними авіолініями України, посилковими бюроми „Дніпро“, „Міст“, „Universal Travel“, Посольством України у США і Генеральним консульством України в Нью-Йорку.

Три контейнери – лише мала частка допомоги, яку ЗУАДК надавав і продовжує надавати завдяки жертводавцям, чії думки – з тими, хто крокує крізь полум'я війни, аби разом ми виплекали нашу спільну перемогу.



## ПОДОРОЖІ

# Правдива історія від капітана Леопольда

Олександр Толпигін

З капітаном Леопольдом я познайомився років з 10 тому через нашого спільного друга-мореплавця. Доля розкидала нас в різні кінці Америки. Я живу біля Атлантичного океану, а він біля Тихого. Незважаючи на велику відстань між нашими помешканнями, ми досить часто спілкуємось телефонічно і згадуємо історії, які свого часу траплялись або з нами, або з нашими друзями.

Капітан Леопольд – людина творча, свого часу він був тісно пов'язаний з кінематографією. Мабуть, ще з юнацьких років, студіюючи в Інституті кінематографії, навчився спостерігати в нашому житті якісь цікавинки, й інколи з його пам'яті спливають трагічні історії, які з часом перетворились на комедійні.

Ось одна з них.

Колись, на початку 1980-их років, яхтовим спортом займалися одиниці, а тих, хто володів своєю приватною яхтою, можна було порахувати на пальцях. В той час у Києві уже діяв яхт-клуб, який об'єднував ентузіастів і мореманів.

Але володіти омріяною яхтою – це тільки перший крок до моря. В країні, де кордон на замку, вийти приватній яхті в море без спеціального дозволу було неможливо.

Ось у мудрих головах київських яхтсменів і народжувались найрізноманітніші ініціативи. Позаяк забували київські яхтсмени не забували і про екологію, то народилось змагання „За чисті Дніпро і Чорне море“.

Для того, щоб влаштувати такий похід за пів року, в різні інстанції надсилались прохання дозволити вийти в море, погоджувався склад екіпажів яхт з різними відповідними органами, запрошувались учасники з інших республік і країв.

Маршрути змагань теж погоджувались заздалегідь. Перші були з Києва до Одеси, а потім з Києва до селища Чорноморського або до Севастополя.

Українські яхтсмени колись відрізнялись від багатьох своїх Західних колег тим, що не тільки могли керувати яхтами, а й самі їх будували, інколи навіть з такого незвичного матеріалу, як армоцемент.

Так от, поруч з яхтою Леопольда в київському яхт-клубі стояла яхта Бориса. Вони були не тільки приятельними сусідами, а й товаришували родинами. У Бориса була яхта типу „Асоль“, і він часто брав участь в перегонах на „Чашу Великого Дніпра“. Під час одного з таких перегонів з Борисом трапилась ось така історія.

....Більша частина перегонів вже була позаду, і залишався останній вирішальний етап з Херсону до Чорноморського в Криму. Це була найвідповідальніша і найбільш напружена частина походу. І не тільки тому, що ця ділянка була найдовша, а й ще тому, що без відпочинку і зупинок треба було йти під вітрилами понад добу.

Звичайно, Борис був не один. У нього було два помічники-моряки, але, зважаючи на відсутність у них достатнього досвіду керування

яхтою, вони виконували лише допоміжні функції – не давали йому, з огляду на одноманітність подорожі, заснути. Під керівництвом Бориса вони більш-менш навчились поратись з вітрилами, швартуватись, готувати їжу і чай на обмеженому просторі невеличкої яхточки.

Борис, у свою чергу, розповідав їм багато цікавого про ті місця, повз які вони проходили. За Херсоном останні 28 кілометрів до гирла Дніпра – найчарівніші. Від повноводного русла відгалужуються безліч протоків, які мережать усю дельту на великі і малі острови. Нарешті, Рвач робить останній скрут – і відкривається безмежний водняний простір лиману.

Борис розповідав своїм морякам, як їм треба „йти“ по лиману і які тут дивовижні місця. Він показав найвідоміший на Херсонщині Станіслав-Адзигольський маяк, розташований неподалік села Рибальче. Борис розповідав про відомого ще з дореволюційних часів інженера Шухова і два його гіперболоїдні маяки для Херсонського порту. Він порівнював творіння Володимира Шухова з творіннями каталонського архітектора Антоніо Гауді. Він також розповідав про далеку Америку і про те, що корабельні щогли там будувались по системі Шухова.

Капітан любив і знав історію свого краю. На околиці Рибальчого він показав хлопцям урочище відоме ще з 17 ст. як „Пристань Сагайдачного“.

Потім яхта йшла в тих місцях, де починалась Кінбурзька коса. Ще в античні часи на ній був ліс і тому вона називалась Гілея. Дехто вважає, що ця лісова країна починалась від порогів і тягнулась до моря. Стародавні греки здійснювали тут ритуали на честь своєї богині Гекаги, а стародавні русини називали ці місця Білобережжям. Мабуть, саме тут загинув славетний скіфський мудрець Анахарсис від рук свого брата Савлія.

Кінбурзька коса закінчується навпроти Очакова, і вже перед островом Березань відчуваться морські хвилі.

900-кілометровий маршрут перегонів вже був позаду. Звідси залишалося трохи понад 200 кілометрів до Чорноморського.

Тут відкрите море, і як воно себе поведе, Борис не знав, як не знали й інші мореплавці.

– Острів Березань. Двадцять сім століть тому на ньому було засновано найдавніше в Північному Причорномор'ї грецьке поселення Бористеніда. Але жили тут не тільки греки. Тут були і римляни, і слов'яни, — продовжував Боря. — А знахідка каменя з рунічними надписами взагалі виходить за межі відомого про цей край. Були тут і турки, і козаки. Відомо, що у 1788 році Чорноморські козаки на чолі з Антоном Головатим штурмом захопили острів і змусили гарнізон турецької фортеці капітулювати.

Через годину ходу по вільних чорноморських хвилях яхта обігнула західне узбережжя Тендрівської коси зі старовинним тридцятиметровим заввишки маяком і взяла курс на Чорноморське.

Трохи штормило, і Борисові помічники набували свій перший морський досвід. Час від часу Борис дивився на свій наручний „шкільний“ компас, щоб дотримуватись правильного курсу.

Небо почало сіріти. Яхтсмени уві-

мкнули свої топові й бортові вогні, але на відстані вони читались не одразу. Десь далеко з'явилися перші навігаційні вогниці. Вони миготіли і ніби зникали в непрозорому повітрі. Їх було багато і вони були не чіткі. Тому складно було одразу визначити, наскільки точно Борис ішов належним курсом.

Нарешті він помітив уривчастий вогонь і вирішив, що це маяк, від якого треба йти трохи на північний схід. Раптом за кілем щось чиркнуло – раз, ще раз і ще раз. Капітан схопив штурвал, намагаючись повернути яхту на південь, але вона застрягла на мілководді і, погойдуючись на хвилях, почала загрузати в пісок.

Капітанські накази тепер були чіткими і не належали до обговорення. Наймолодшого, але найвагомішого моряка капітан надіслав на ніс яхти для противаги, а сам вискочив у воду, намагаючись зіштовхнути яхту з мілини. Спільними зусиллями вдалось трохи зсунутись. Хоча спротив піску був ще сильний, але хвиля, що набігла, підхопила яхту і поставила на чисту воду. Вітер наповнив підняті вітрила і яхта помчала, невідомо куди. Все сталося настільки миттєво, що капітан не встиг вчепитись за борт яхти.

Хлопці, які практично не вміли керувати яхтою, опинилися один на один з морем та й ще зі сплутаними від вітру кінцями. Некерована ніким яхта кудись летіла у повній темряві.

Борис щось кричав своїм хлопцям, але вони нічого не могли розібрати через шум вітру. Нарешті уривки слів припинились і почалась боротьба за виживання. Потроху хлопці впорались з кінцями від вітру і почали керувати яхтою. Але що робити в цій повній темряві? Хтось з них побачив невеличкі вогні неподалік, що рухались. І хлопці прилаштувались за ними.

Мокрий і знервований Борис бігав по воді, намагаючись докричатись до своїх моряків, але, зірвавши голос, змушений був поплентатись до мерехтливого світла маяка, який вони нещодавно бачили.

Діставшись берега і видряпавшись на підвищення, Борис засумнівався, чи справді це маяк, бо інтервал з'явлення світла то збільшувався, то зменшувався.

Нарешті виявилось, що нерівномірні світлові сигнали подає звичайна лямпочка, причіплена на рибальському сараї. Під силою вітру лямпочка розгойдувалась, як розгойдувались і великі кущі, що росли неподалік. І це спільне розгойдування нагадувало світло маяка.

Людей поруч не було, і дізнатися, куди ж капітан потрапив, було неможливо.

Знервований і виснажений боротьбою зі стихією Борис у мокрих штанцях заліз під перевернутий човен, щоб сховатись від вітру і трохи зігрітись. Але пісок під човном виявився холодним і вологим.

Через деякий час капітан зрозумів, що так лежачи під човном можна лише сильно застудитись. Він виліз зі своєї схованки і пішов шукати людські оселі. Раптом неподалік загавкав пес. І капітан вирішив, що, можливо, там, звідки долітало гавкання собаки, є й люди.

Невдовзі він справді натрапив на сторожку рибалок, де дрімив у теплі похилого віку охоронець.

Зраділий капітан збудив охорон-

(Закінчення на стор. 15)

## Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

повідомляє все членство, що

## 64-і Річні Загальні Збори

Відбудуться в неділю,

**22-го березня 2015 р.**

**о годині 2:00 по полудні**

**у великій залі Академії св. Юра,  
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку**

*Цього року вигасає каденція слідуєчих трьох членів Дирекції:*

*Богдана Курчака, Андрія Юзеніва та Романа Кизика*

Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003

Attn: Nominating Committee

*Просимо членів принести зі собою членську книжечку.*

## ПОСТАТІ

# Семен Семенюк 79 днів чекав на розстріл

Євген Цимбалюк

Поляк за національністю та українець за духом Степан Семенюк у 1945 році пробув у камері смертників Рівненської тюрми 79 днів, очікуючи виголошеного вироку – розстрілу. Отримав замість страти 20 років ув'язнення в сталінських каторжних таборах, був учасником відомого Норильського повстання 1953 року. А ще – пережив загибель трьох братів, що боролися за незалежність України, смерть батька на Уралі від голоду, розлуку з матір'ю на 30 років, гоніння та переслідування.

Здавалося, стільки випробувань не здатна витерпіти людина. Але С. Семенюк у січні відзначив своє 95-річчя. Він народився у волинському селі Гараджка, а тепер живе в місті Зелена Гіра, що в Польщі.

Під час зустрічі з С. Семенюком, коли він 2010 року за книгу „І гинули першими“ отримав премію ім. Василя Стуса, довелося почути від нього пророчі слова: „За Україну ще по-геройськи гинуть люди, але я дочекаюся й іншого – що за неї по-геройськи житимуть“. Згадалися ці слова якраз на Водохреще, коли Семенюків життєвий ювілей збігся з активізацією війни на сході України.

С. Семенюк останнім часом часто приїздив в Україну, подорожував історичними місцями, публікував статті в пресі, виступав на телебаченні, зустрічався із молоддю.

У 1938 році він став членом ОУН,

активно включився в підпільну роботу. З приходом радянської влади працював вчителем, однак, у 1940 році, уникаючи арешту, знову перейшов у підпілля. Там його знали під псевдом „Федька“. Загалом і прізвище Семенюк – також псевдо, замість справжнього „Драницький“, взяте для конспірації і залишене донині.

Ставши провідником Острозького району, який входив до Луцького округу ОУН, С. Семенюк організовував визвольний рух проти радянської влади і німецької окупації.

У травні 1943 року підпільника призначили суспільно-політичним референтом проводу ОУН на Волині. Неодноразово він брав участь у боях. А ще один з його проукраїнських проявів – видання в підпільній друкарні в Колках посібника для початкових шкіл „Українознавство“ у 1943 році.

Вивідавши від таємного агента місце перебування С. Семенюка, енкаведисти арештували його у вересні 1944 року. Вирок – розстріл! „То був дуже важкий час, – зізнається колишній в'язень, – заодно в такі хвилини розумієш, наскільки дивне створіння – людина. Сидить у смертній камері, чекає на страту і разом з тим мріє, якою буде вільна Україна. Вона, як і мама, мені часто снилась. Снилось також Квітка, моя дівчина-українка, яка приходила, як янгол, і додавала сил“.

Смертників у Рівненській тюрмі на початок лютого 1945 року було 20



Степан Семенюк з побратимами на заслання у 1955 році (сидить праворуч).

осіб, але судова трійка змінила вирок, бо, мовляв, краще буде, коли вони спокутуватимуть провину надважкою працею на благо радянської влади.

У 1955 році групу поляків, в тому числі й С. Семенюка, депортували на закінчення терміну неволі в Польщу. Пізніше спеціальна комісія прийняла рішення про звільнення бранців. Після виходу на волю тривалий час С. Семенюк працював на будівництві. З часом отримав житло, одружився і пустив коріння. Україну щороку від-

відував по декілька разів.

Своєрідним епіграфом до 95-річчя С. Семенюка можна вважати слова незабутнього письменника і філософа Євгена Свєрстюка: „Степан Семенюк належить до покоління тих учасників національно-визвольних змагань, які діяли в умовах неможливого і всупереч обставинам. Тепер він – як добрий вчитель, і це чи не найголовніший слід у житті подвижника, який на вітар Батьківщини поклав усе своє життя“.

Рівне

## Правдива історія...

(Закінчення зі стор. 14)

ця, розповів йому про свої пригоди і попросив якийсь одяг, щоб зігрітись. Охоронець дістав в кутку якусь рибальське дрантя і відвів Бориса в інший сарай, сказавши, що в сторожці залишатись на ніч неможливо.

Борис якось вмовився на сіні, трохи зігрівся і миттєво заснув.

Сон був міцний, але недовгий... Капітан прокинувся від проміння, яке сліпило очі. Поруч стояли озброєні люди в прикордонній формі зі спрямованими на нього автоматами.

– Вставайте. Ви заарештовані! – пролунав наказ з темряви. Виявилось, що метекуватий підстаркуватий охоронець зателефонував прикордонникам і розповів їм про якогось дивного „робінзона“. Реакція прикордонників була така, ніби вони

впіймали чуоземного шпигуна.

Хоча Борис наполягав, щоб прикордонники зателефонували в Херсон – даремно. Питання сипались за питаннями – і про розвідувальний центр, і де вчив українську мову, і яке завдання він отримав в проводі ОУН, і підданним якої держави він є, і багато іншого.

Після цих запитань кров ударила в скроні капітана і вони почали пульсувати, потилиця стала важкою, а щокі багряними. Борис відчув себе як в лазні, незважаючи на прохолодну ніч. Шкіра миттєво нагрілась і стала сухою. Залишки піщинки, які ще чіплялись до тіла, почали сипатись на ноги. Це був немов би барабанний бій, що кликав на сполох. Нашому робінзону привидівся довгий ешелон вагонів з маленькими, закритими ґратами, віконцями, який сигналізує на скруті, лякаючи диких тварин, що розбігаються з колії в безмежний зелений ліс. І жод-

ної людини поруч. Навкрути тайга.

Борис думав – невже ось так, через якийсь випадок, непорозуміння зламається усе його майбутнє життя? Ні, я не здамся просто так. Я маю довести, що кажу правду, що я звичайний яхтсмен. І чому це через одну прикру помилку в навігації мене сприймають за шпигуна, і чому це я не можу розмовляти так, як розмовляли мої батьки і діди? Я ж у себе вдома. Це і моя батьківщина і я від неї не відступлюся. Капітан набрав повні легені повітря, виставив уперед ліву ногу, немов боксер готовий до бою і з впевненістю почав відстоювати своє право на життя, життя на своїй землі. Він говорив довго і впевнено. Мабуть, вид Бориса був настільки грізний, що прикордонники погодились дзвонити в Херсон, Очаків та Чорноморське, де їм одразу підтвердили існування такої яхти і такого капітана, що бере участь у регаті. Усе

сходилося з реальним станом речей. Прикордонники повірили Борисові і запропонували відвезти його в Чорноморське.

....Було вже світло, коли радісний капітан переступив через леєр на борт своєї яхти, яка також щасливо дісталась до Чорноморського.

Виявилось, що його хлопці стали в кільватер якоїсь яхти, що також брала участь у перегонах, і безпечно дістались до фінішу. Побачивши цілого і неушкодженого капітана, командор гонок підійшов до нього, по батьківськи обійняв і тихо на вухо додав: „Капітан має залишати корабель останнім. Запам'ятай це на усе життя“.

Борис, радіє, що його матроси живі і здорові, обійняв їх, випив келих горілки і пішов спати.

Тепер він спав міцно і довго. Радіса посмішка блукала на його вустах.

Нью-Йорк

## Сенатори закликали...

(Закінчення зі стор. 1)

дити неприхованій агресії Путіна. Оборонна військова допомога у вигляді протитанкової зброї, протибатарейних радарів, броньованих всюдиходів „Humvee“, а також посилення професійного вишколу мають вирішальне значення для того, щоб Україна здобула необхідний потенціал для захисту своєї території і громадян“.

Крім Р. Портмана і Р. Дурбіна, лист підписали сенатори Кріс Мерфі, Шерод Бравн, Джон Барасо, Річард Блументаль, Джон МакКейн, Біл Нельсон, Джін Шагін, Барбара Боксер, Марк Кірк, Бенджамін Кардин, Марко

Рубіо, Джо Доннелі і Келі Айот.

Зі спеціальним листом до Президента Б. Обами також звернувся 6 лютого член сенатського комітету з міжнародних справ Роберт Менендес, радячи Білому Дому запровадити додаткові санкції щодо Росії через її агресивну антиукраїнську політику.

Зокрема сенатор Р. Менендес запропонував застосувати санкції щодо осіб, які працюють у Росії в галузях фінансових послуг, енергетики, видобутку корисних копалин, машинобудування та оборони. Він вважає, що надавши американським фірмам необхідний час на згортання своїх бізнесів у Росії, США зможуть побачити, чи будуть щирі кроки з боку Росії до припинення конфлікту,

не викликаючи при цьому серйозного порушення бізнес-інтересів США.

За оцінкою сенатора, Президент Росії Володимир Путін „продовжує підбурювати, підтримувати і набирати групи з нерегулярних військовослужбовців на території України, які далі атакують сили безпеки України“. Крім того, на думку сенатора, введення з Росії танків через кордон України є значним фактом ескалації конфлікту, який не може бути проігнорований міжнародним співтовариством.

На його погляд, якщо В. Путін не натрапить на сильні стримуєчі заходи, то не припинить підтримувати повстанців, що займають все більшу і більшу україн-

ську територію вздовж кордону з Росією. Кремль буде, як і раніше, прагнути до того, щоб український уряд не зміг стабілізувати ситуацію і задовольнити нагальні потреби української громадськості.

Високопоставлений представник адміністрації 2 лютого повідомив журналістів, на умовах анонімності, що Білий Дім переглядає свій підхід до українського конфлікту, але ніяких рішень про постачання летальної зброї поки що не ухвалено.

США надають Україні допомогу неletalного характеру, включаючи бронежилети та прилади нічного бачення.

(„Голос Америки“, 5 лютого)

## СПОРТ

## „Тризуб“ допоміг українській команді лещатарів

Богдан Пазуняк та Євген Луців

ГОРШЕМ, Пенсильванія. – Збірна команда України з гірськолижного спорту братиме участь у світовому чемпіонаті завдяки сприянню Українсько-Американського спортивного центру „Тризуб“, спортивного клубу української спільноти Філадельфії.

У зв'язку з жорсткою економією державних коштів, бюджетними обмеженнями і девальвацією української валюти, Українська федерація лещетарського спорту виявилася фінансово неспроможною відправити повний склад команди лещатарів для участі у світовому чемпіонаті, який відбувається 2-16 лютого в Бівер-Крік, Колорадо. Обмеженими також були фонди команди на наземний транспорт.

Посольство України в США надіслало прохання Федерації про надання спонсорської допомоги до

Українсько-Американського спортивного центру, який відреагував одразу і спонзорував витрати на подорож двох лещатарів і наземний транспорт для команди.

У своєму листі голова Федерації Юлія Сіпаренко подякувала „Тризубові“ і заявила: „Допомога дозволяє нам представляти Україну на світовому чемпіонаті спорту з повною командою і з гідністю. Це, безумовно, буде великим стимулом для наших спортсменів і тренерів“.

„Серед наших головних завдань є збереження, розвиток і прославлення нашої спадщини та українського спортивного настрою, – сказав Ден Ниш, президент „Тризубу“. – Підтримка команди батьківщини наших предків є для нас почесною справою, це ще одна виконана місія. Ми будемо стежити за ходом чемпіонату, і наші серця будуть з ними під час змагань“.

„Це спонсорство допомагає укра-



Команда лещатарів України на світовому чемпіонаті.



**Selfreliance**  
Ukrainian American Federal Credit Union

## Легке Рішення для Здійснення

### Завантажте нову „Selfreliance Mobile App“ програму

-  **реєстрування нового користувача в режимі реального часу**
-  **знаходження найближчих безоплатних банкоматів (АТМ)**
-  **перевірка зображення виплачених чеків**



**Проскануйте для завантаження програми Android app**



**Проскануйте для завантаження програми iPhone app**



2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500  
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077  
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

**Selfreliance.Com**  
300 E. Army Trail, Bloomington IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839  
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061  
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000  
and backed by the full faith and credit of the United States Government

**NCUA**  
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full Financial Services**

STAR 

їнським спортсменам гідно представляти свою країну, незважаючи на важку ситуацію, яка склалася через агресію Путіна і його поплічників“, – заявив член ради та координатор спонсорства Богдан Пазуняк.

31 січня представники „Тризуба“ та члени українсько-американської спільноти Денверу вітали лещатарів України на летовищі і зустрілися з ними в Українському католицькому Спасо-Преображенському храмі. Після цього команда України вирушила до Бівер-Крік-Вейл для тренування та участі у змаганнях.

Член „Тризуба“ Орест Пазуняк, який народився і виріс у Філадельфії, і Богдан Федінський, підприємець з Денверу, представитимуть „Тризуб“ на кількох заходах для збору спонсорської допомоги. Українська громада Денверу також надасть допомогу українським спортсменам з проживанням та харчуванням. Тренують команду Тім Єршов і Алесь Брезавчек. До складу команди увійшли Ростислав Фещук, Дмитро Мицак, Іван Ковбаснюк, Богдана Мацоцька, Тетяна Тікун і Ольга Книш.



Ростислав Фещук на трасі змагань.

**ARKA**

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009  
Tel.: (212) 473-3550

# ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

## Відбувся перший з'їзд народних рад

ЗАПОРІЖЖЯ. – 31 січня-1 лютого на острові Хортиця відбувся перший з'їзд народних рад України та об'єднань державницького спрямування під гаслами „Україні – системні зміни, а не їх імітацію“ та „Від влади олігархії – до народо-владдя“. Делегати 17 областей з 16 народних рад й 20 організацій державницького спрямування радилися, як боронити й розбудовувати свій рідний край, свою Україну.

Найважливішим підсумком з'їзду стало створення Народної ради України як найвищого органу територіяльних громад та прийняття звернення до українського народу, у якому проголошені мета й завдання Народної ради України, окреслені шляхи здійснення ухва-

лених рішень, зокрема створення народних рад у кожному районі, місті та селі.

З'їзд прийняв за основу з подальшим доопрацюванням програму реформування „Як нам облаштувати Україну“, затвердив стратегію системної люстрації влади з метою усунення основних антиукраїнських сил від державних справ.

Головою Народної ради України обрано Олега Ткаченка з Запоріжжя, його заступниками – Олега Гуменюка з Рівного, Тимура Наумича з Чернігова, Миколу Бабича з Черкас, секретарем обрано Михайла Чорнобородова з Запоріжжя.

Прес-служба  
Народної ради України



Учасники першого з'їзду народних рад України.

## Вручено премії ім. Євгена Маланюка

Світлана Орел

КИРОВОГРАД. – „Та вдарить день – і загуде Дніпро, й хрестом своїм ми ідола розколем“, – цей вірш нашого земляка Євгена Маланюка написаний ще у 1929 році, коли більшовицькими ідолами тільки починали заставляти нашу землю. Дві третини з них вже знесено, але яку віру, яку силу мав у своїй душі поет, щоб передбачати це мало не на століття вперед! Недарма його так ненавиділи комуністичні ідеологи, що опиралися заснуванню у 2002 році обласної літературної премії ім. Є. Маланюка. Вручення її 2 лютого, у день народження поета, стало не лише подією у літературному житті, а масштабним зібранням інтелігенції краю.

Цьогорічна лавреатка поетеса

Антоніна Царук, нагороджена за книгу „Мовчання бруньки“, зосередила свою увагу на внутрішньому виборі письменника між вчинком і байдужістю та виявленням цього вибору в художньому слові.

Промовляли проф. Григорій Клочек, директор видавництва „Український пріоритет“ Володимир Шовкошитний, який відгукнувся на пропозицію видати масовим тиражем публіцистичну працю Є. Маланюка „Малоросійство“.

Про Леоніда Куценка – першопрохідця у дослідженні спадщини Є. Маланюка говорила цього-річна лавреатка літературознавець Оксана Гольник, відзначена за книгу „Міф у художньому світі Євгена Маланюка“.

У номінації „Проза“ нагороджений Анатолій Кримський за книгу „Обрубані рамена“.



Юні бандуристки виступають на врученні премій ім. Євгена Маланюка.

## Нерукотворна ікона завітала до Львова



Нерукотворний образ Ісуса Христа.

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 30 січня до міста прибув нерукотворний образ Господа нашого Ісуса Христа. Увечері цього дня, у щирість заповненому вірними Соборі св. Юра, Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав з єпископами Синоду УГКЦ відслужив Вечірню, після якої відкрив образ для загального почитання.

„Знаком великого благословення і підтримки Божої є той факт, що сьогодні, уперше за 100 років, з Апостольської столиці, з базилики св. Петра, прибув до нас цей нерукотворний образ Христа“, – сказав Глава УГКЦ. Він подякував

## Виставка Ганни Грибан

Анатолій Сазанський

ПОЛТАВА. – У літературно-меморіальному музеї Володимира Короленка 5 лютого відкрилася виставка книжкової графіки Ганни Грибан.

У середовищі полтавської інтелігенції вона більш відома, як поліграфіст, керівник видавництва „Дивосвіт“, проте не всі знають, що Г. Грибан – професійна художниця, ілюстраторка багатьох книжок.

Це перша її персональна виставка після перерви у майже 30 років. Художниця відкриває нові грані своєї особистості, нові теми і образи.

Святішому отцеві Францискові за його благословення, щоб ця реліквія прибула до України.

Чудесний відбиток обличчя Ісуса пов'язаний з царем Едеси Абгаром. Цей вельможа хворів на проказу, і, почувши про чудотворну силу Ісуса, направив до Нього посланців з проханням приїхати до Едеси і зцілити його. Ісус не поїхав до царя, але написав йому листа і передав хустку з відбитком Свого обличчя. Коли цар побачив Лик Ісуса на хустині, то зцілювався від хвороби.

Це найстаріше зображення обличчя Ісуса Христа цар у VII ст. наказав закрити і замурувати реліквію, щоб її не втратити. Згодом під час реставрацій її віднайшли.

Починаючи з 1870 року, лише вдруге реліквію дають для Богочитання у храмі. Це винятково для України у цей важкий час, а також з нагоди святкування 25-ліття виходу УГКЦ з підпілля. Реліквія буде доступна для усіх бажаючих протягом двох тижнів, до 15 лютого.

## Звели пам'ятник



ДУБНО, Рівненська область. – Біля храму Вознесіння Господнього Української Греко-Католицької Церкви 27 листопада 2014 року встановлено пам'ятник жертвам Голодомору-геноциду – монумент з зображенням рук, що тягнуться до колосків. (Фото: Євген Цимбалюк).



Федеральна Кредитна Спілка  
„Самопоміч“ (Н.Дж.)

Кліфтон

повідомляє що

## РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 22 лютого 2015 року  
о год. 12:30 по пол.

в Українській Централі  
240 Hope Ave., Passaic, NJ 07055

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА САМОПОМІЧ,  
відділ в Пассейку відбудуться перед зборами Кредитівки.

2200 Route 10 West, Suite 109  
Parsippany, NJ 07054  
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

**ROXOLANA**

INTERNATIONAL TRADE, LTD  
e-mail: roxolanald@roxolana.com  
web: www.roxolana.com



### ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

#### МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів \*

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

### ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

### ROXOLANA Money Service

#### ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

|              |              |                  |
|--------------|--------------|------------------|
| \$100 - \$7  | \$500 - \$12 | \$900 - \$20     |
| \$200 - \$10 | \$600 - \$15 | \$1000 - \$20    |
| \$300 - \$12 | \$700 - \$17 | \$1500 - \$37.50 |
| \$400 - \$12 | \$800 - \$17 | \$2000 - \$50    |

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

\* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

### ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

#### вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,  
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3  
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,  
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.  
Ціна \$99 за 51 ф.

**1-888-PAKUNOK (725-8665)**

**Завантажте наш  
мобільний додаток  
для всіх ваших  
фінансових потреб**

**Download Our App! ▶**



- ▶ Deposit checks...
- ▶ View balances...
- ▶ Make transfers...
- ▶ Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

**UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION** **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | Fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY  
OFFICES 315.256.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.492.6233 | 503.774.1444 | 716.847.5655 | 360.597.2096 | 585.545.6276

877-968-7828

www.rufcu.org

Federally insured by NCUA

Equal Housing Lender



## Світлій пам'яті Михайла Комічака

Іван Норка

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, приятелями і знайомими, що 28 грудня 2014 року відійшов у вічність на 96-му році життя визначний громадський діяч Михайло Комічак.

М. Комічак понад 25 років був головним директором радіостанції „WRIT“ в Пітсбургу. В липні 1950 року при цій радіостанції він заснував „Українську радіограму“ і провадив її протягом 65 років. З ним співпрацювала його дружина Анна.

Українська громада слухала голос М. Комічака кожної неділі. Радіограма включала народні пісні, сучасні українські музичні твори, новини, оголошення, коментарі на різні теми, вістки про повсякденне життя громади, розповіді про українські народні традиції, історичні і політичні події в Україні.

Хвороба змусила М. Комічака закінчити радіограму лише за кілька місяців перед упокоєнням.

М. Комічак народився в Америці, але досконало володів українською мовою. Він був неймовірно працьовитою людиною в громадському житті, мав талант доброго організатора.

Протягом багатьох років він допомагав збирати фонди на будову пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці США, на українські студії при Гарвардському та Пітсбурзькому університетах, на придбання приміщення для Посольства України у Вашингтоні, допомогу українським сиротам, жертвам Чорнобильської катастрофи,

ветеранським організаціям, ново-прибулим українським поселенцям і багатьом потребуючим людям в Україні. Коли у березні 2014 року Росія загарбала Крим, радіограма збирала фонди на купівлю медикаментів і медичних приладів для української армії.

М. Комічак народився 1919 року і прожив своє життя в околиці міста Пітсбургу. Під час Другої світової війни він служив у військово-морській флотії на кораблі „Liberty“, який перевозив війська, озброєння, військові матеріали для збройних сил в Європі і Африці.

У 1974 році він почав 45-річну кар'єру у комерційному відділі радіостанції, де від 1975 до 1992 року виконував обов'язки головного директора радіостанції.

М. Комічак прожив 48 років щасливого подружжя з св. п. Анною. Вони виховали трьох синів: Роман з дружиною Ярославою мають доньку Олександру, Маркіян з дружиною Люсею мають дочок Андрею, Богданну та Уляну, Михайло-Іван одружений з Дарією.

Похоронні відправи відбулися 2 і 3 січня в похоронному заведенні „Anthony J. Sanvito Funeral Home“ та в Українській православної церкві св. Марії, де служили Митрополит Української Православної Церкви в США Антоній і о. Тимоті Томсон, настоятель парафії. Син Маркіян диригував збірним парафіяльним хором. М. Комічака поховали біля дружини Анни.

Вічна Йому пам'ять!

Пітсбург

### LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager  
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

### ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

**ДАНИЛО БУЗЕТА** – директор  
Родина **ДМИТРИК**

**Peter Jarema Funeral Home, Inc.**

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

**(212) 674-2568**



### Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ  
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.



**DNIPRO LLC.**

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ  
ТА КОНТЕЙНЕРИ  
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ  
645 W. 1st Ave.  
Tel.: (908) 241-2190  
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ  
565 Clifton Ave  
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA  
1916 Welsh Rd., Unit 3  
Tel.: (215) 969-4986  
(215) 728-6040

### SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО



**ДАРКО ВОЙТОВИЧ**, власник  
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ  
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ  
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,  
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.



Ділимося сумною вісткою, що 15 січня 2015 року,  
по довгій недужі відійшла у Божу Вічність,  
на 95-му році життя, наша найдорожча  
**МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ і ТЕТА,**

**СВ. П.**

## ОЛЬГА ТАРЧАНИН з КАЛИНЦІВ

народжена в Ходорові, вдова по Теодозієві

У глибокому смутку залишилися:

- |            |                                                                                                                                                       |
|------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| доньки     | - ЗЕНОВІЯ КУНАШ з чоловіком ІГОРЕМ<br>- ДАРІЯ РАКОВСЬКА з чоловіком РОМАНOM                                                                           |
| внуки      | - МАРКІАН КУНАШ з дружиною РЕБЕКОЮ<br>- МАРТА ГИЛ з чоловіком ІВАСЕМ<br>- ДАМ'ЯН РАКОВСЬКИЙ з дружиною ГЛОРІЄЮ<br>- ПЕТРО РАКОВСЬКИЙ з дружиною ШАНОЮ |
| правнуки   | - МЕЛАНІЯ КУНАШ<br>- ГАЛИНА КУНАШ<br>- КИПРІАН КУНАШ<br>- ЛУКАС РАКОВСЬКИЙ<br>- МІЯ РАКОВСЬКА<br>- КАРА РАКОВСЬКА                                     |
| кузинка    | - СЛАВКА АНДРЕЙЦІВ з родиною                                                                                                                          |
| сестрінок  | - ІГОР УРБАНСЬКИЙ з дружиною НЕНСІ<br>- з родинами -                                                                                                  |
| племінниці | - СЯНЯ ЩЕПАНЬСЬКА<br>- ЛІДІЯ КАРМАЗИН<br>- КВІТКА ПАЩИН з чоловіком БОГДАНOM<br>- з родинами -                                                        |
| племінник  | - ЮРКО ФЛІГЕЛЬ з дружиною СИНДІ<br>- з родиною -                                                                                                      |
| сваха      | - МАРІЯ ЮРКІВ з родиною                                                                                                                               |

**Вічна їй пам'ять!**

Для вшанування пам'яті Покійної, просимо бажаючих  
складати пожертви на:

**St. Josaphat Cathedral Dome Fund**  
5720 State Road  
Parma OH 44134



**В ПАМ'ЯТЬ ДМИТРА ГРУШЕЦЬКОГО**

З волі Всевишнього, 12 січня 2015 року  
відійшов у вічність найдорожчий наш  
чоловік, батько й дідусь



**СВ. П.**

## Дмитро Грушецький

народився 27 квітня 1916 року  
в селі Нараївка, Хмельницька обл. Славутський р-н.

Суспільно-громадський і політичний діяч, журналіст, перекладач.  
З 1926 року жив у Чехословаччині, де закінчив Українську гімназію і  
високу технічну школу в Подєбрадах. Якийсь час перебував на Закар-  
патті (1930-ті рр.); 1939-45 – у Словаччині; 1945-1949 – у Німеччині; З  
1949 – в США. Інж. проектор шляхів в Чикаго. Вчив в школах україноз-  
навства при Православній Катедрі св. кн. Володимира та "Рідні Школі"  
в Чикаго. Активний діяч УРДП, впродовж 40 літ – дописувач до "Укра-  
їнських вістей". Диктор програми "Голос УАПЦ" при УПЦ - США. Член-  
Засновник Українського Православного Т-ва св. Андрія в США.

Панахида за спокій душі новопредставленого Дмитра відбулася в  
п'ятницю, 16 січня, о годині 7:00 вечора в HUMES FUNERAL HOME, 320  
West Lake Street, Addison, IL.

Заупокійна літія - в суботу, 17 січня, о годині 10:00 ранку в Укра-  
їнській православній парафії св. Трійці, 1009 South Church Road,  
Bensenville, IL, а відтак на цвинтарі св. Андрія, 300 East Army Trail Rd.,  
Bloomington, IL

У глибокому смутку залишилися:

- |                        |                                                     |
|------------------------|-----------------------------------------------------|
| дружина                | - Галина                                            |
| діти                   | - Орина з родиною<br>- Марина<br>- Калина з родиною |
| внуки                  | - Зор'ян, Антон, Адам                               |
| небіж                  | - Неван з родиною                                   |
| ближча й дальша родина | в США, Україні, Австралії                           |

Родина висловлює щиросердечну подяку:

- отцеві Богданові Калинюку - настоятелю парафії Св. Трійці за мо-  
литви, опіку над покійним та похоронні відправи.
- Церковному хорові й диригентів Тарасові Руденку; Сестрицтву  
св. Анни за опіку родини і Поминальний обід.
- Родині й друзям за присутність на похоронних відправах, висло-  
ви співчуття, квіти, пожертви на стипендії сиротам Волині при Націо-  
нальному університеті „Острозька академія”.

Бажаючи можуть скласти дар в пам'ять покійного на:

Ukrainian National Foundation, F.B.O. Ostroh fund  
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

**ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!**



Ділимося сумною вісткою з родиною  
і приятелями, що з волі Всевишнього  
відійшла у вічність на 82-му році  
життя наша найдорожча  
**МАМА і БАБУСЯ**

**СВ. П.**

## ОЛЬГА ПАСТЕРНАК

нар. 24 липня 1932 р. В Дрогобичі, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10 та 11 лютого 2015 року  
в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Випані,  
Н. Дж.

Покійна похована на українському цвинтарі св. Андрія  
в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

- |      |                                                   |
|------|---------------------------------------------------|
| син  | - ЮРІЙ з дружиною ЛОРОЮ,                          |
| доня | - ХРИСТИНА ПАНИЦЯ із синами МАРКОМ і<br>АНДРІЙКОМ |
- та ближча і дальша родини в Америці та Україні.

**Вічна їй пам'ять!**

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на фонд  
„Допомога Жертвам Української Війни Гідності”, яким займається  
Союз Українок Америки. Чеки можна висилати на адресу:

“UNWLA War Victims Fund”,  
c/o UNWLA, 203 2nd Ave., New York, NY 10003-5706.



У П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ  
нашої найдорожчої  
**МАМИ і БАБУСІ**

**СВ. П.**

## СТЕФАНІ ЛЕШКО

**з дому БОЛОВСЬКА**

будуть відправлені

**СВЯТІ ЛІТУРГІЇ**

**у вівторок, 17 лютого 2015 року**

в таких церквах:

- в церкві св. Трійці у Дрогобичі, Україна
- в церкві св. Івана Хрестителя в Синевидську Вишнім, Україна
- в катедрі св. Юра у Львові, Україна
- в церкві св. Юра в Нью-Йорку о год. 9:30 ранку (з панахидою)

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

- |        |                            |
|--------|----------------------------|
| син    | - Ярослав з дружиною Аллою |
| внучка | - Адріана                  |

**Вічна їй пам'ять!**

# *Top four reasons to sign on to Bill Pay\* with Self Reliance New York*

- 
- 1. E-statements**
  - 2. No check to write**
  - 3. No envelopes to lick**
  - 4. No stamps to stick**

*Just a click!*

**[www.selfreliancenyny.org](http://www.selfreliancenyny.org)**

# **SELF RELIANCE NEW YORK**

## **Federal Credit Union**

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

**MAIN OFFICE:** 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

**KERHONKSON :**

6329 Route 209  
Kerhonkson, NY 12446  
Tel: 845-626-2938  
Fax: 845 626-8636

**UNIONDALE :**

226 Uniondale Ave  
Uniondale, NY 11553  
Tel: 516-565-2393  
Fax: 516-565-2097

**ASTORIA:**

32-01 31st Ave  
Astoria, NY 11106  
Tel: 718-626-0506  
Fax: 718-626-0458

**LINDENHURST:**

225 N. 4th Street  
Lindenhurst, NY 11757  
Tel: 631 867-5990  
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

**NCUA**

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

\* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

